

CZASOPISMO UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU

WIEŚCI

AKADEMICKIE

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

LISTOPAD – GRUDZIEŃ 2017
NR 11-12 (230-231)

ISSN 1429-3064

CERTYFIKAT

JAKOŚCI KSZTAŁCENIA

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej

po dokonaniu oceny programowej na kierunku

„leśnictwo”

prowadzonym na

Wydziale Leśnym

Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Uchwałą Nr 477/2017 z dnia 21 września 2017 roku

przyznało ocenę

wyróżniającą

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Krzysztof Dłuski
Krzysztof Dłuski

CERTYFIKAT

JAKOŚCI KSZTAŁCENIA

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej

po dokonaniu oceny programowej na kierunku

„zooteknika”

prowadzonym na

Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach

Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Uchwałą Nr 64/2017 z dnia 23 lutego 2017 roku

przyznało ocenę

wyróżniającą

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Krzysztof Dłuski
Krzysztof Dłuski

SUKCESY NAUKOWE

- Konkursy OPUS 13 i PRELUDIUM 13 rozstrzygnięte (*Jerzy Lorych*)..... 2
- Kategoria naukowa „A” dla trzech wydziałów UPP
(*Jolanta Węgiel i Krzysztof Szoszkiewicz*) 4
- Doktoraty wdrożeniowe na Wydziale Nauk o Żywności i Żywieniu
(*Agnieszka Piotrowska-Cyplik*) 5

ROZMOWA NUMERU

- Człowiek od projektów i wdrożeń. Z prof. dr. hab. Jerzym Smardzewskim,
kierownikiem Katedry Meblarstwa Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu,
rozmawia Małgorzata Neumann (*Małgorzata Neumann*)..... 6
- Apel (*Stowarzyszenie Absolwentów UPP*)..... 7
- Uczelnia zacieśnia współpracę z Miastem Poznań (*rzecznik prasowy UPP*)..... 8

SUKCESY NASZEJ UCZELNI

- Polska Nagroda Innowacyjności 2017 (*zespół ClIT*)..... 8
- Kalendarium wydarzeń (*rzecznik prasowy UPP*) 9
- Wielkopolski Park Narodowy poligonem badawczym dla naukowców i studentów UPP
(*Jerzy Lorych*)..... 10
- Współpraca UPP z podmiotem komercyjnym (*rzecznik prasowy UPP*)..... 11
- Profesor Andrzej Grzywacz, doktor *honoris causa* UPP, doktorem honorowym
Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (*Małgorzata Mańka*) 12

WIEŚCI Z DZIAŁU WYDAWNICTW

- Cenny czas... XXI. Międzynarodowe Targi Książki w Krakowie (*Lucyna Borowczyk*) 13

WIEŚCI Z ZAKŁADÓW DOŚWIADCZALNYCH

- Zakład Doświadczalny Żywności Zwierząt w Gorzynie współpracuje ze światowymi
firmami biotechnologicznymi (*Jerzy Lorych*) 14
- Certyfikat jakości owoców z Przybrody (*Filip Mazur*) 16
- Wycena i aukcja tryków jak za dawnych lat (*Gabriela Woźna*)..... 16
- Seminarium „Zdrowotność racic” w Przybrodzie (*Piotr Gimziński*) 17
- Szkolenie korektorów gwarancją jakości danych o zdrowotności racic
(*Agata Gindera, Katarzyna Rzewuska, Tomasz Strabel*) 17
- Listopad miesiącem przedsiębiorczości (*Sandra Witczak*) 18

JUBILEUSZE

- Pięćdziesiąt lat minęło... (*Anna Zaworska*) 19

SPOTKANIA ABSOLWENTÓW

- Spotkanie po pół wieku (*Stanisław Dolny i Jan Dudziński*) 20
- Noc Naukowców 2017 (*Urszula Mojsiej*) 22
- XXI Poznański Salon Maturzystów – Perspektywy 2017 (*fotoreportaż Dział MiK*) 26
- Sezon targów edukacyjnych 2018/2019 rozpoczęty (*Grażyna Adamczyk*)..... 27

OBCHODY DNIA PATRONA UPP

- Ósmy Koncert Galowy (*Paweł Antkowiak*) 27
- Odznaczeni podczas obchodów Dnia Patrona na Uniwersytecie Przyrodniczym
w Poznaniu (*Dział Rozwoju Uczelni i Ewa Strycka*) 30
- Nie tylko uczymy... my – zatrudniamy (*Kinga Kaczmarczyk*)..... 32

PUBLIKACJE NASZYCH PRACOWNIKÓW

- *Poradnik ochrony nietoperzy* (*Grzegorz Lesiński*) 33
- *Wanda – to znaczy... (es)* 33

SUKCESY NASZYCH STUDENTÓW

- Koło Leśników UPP finalistą w konkursie StRuNa (*Weronika Mysiak*) 34
- Finałowa Gala międzyuczelnianego konkursu na zagospodarowanie zbiornika
retencyjnego Szale (*rzecznik prasowy UPP*) 35
- Dzień Ogrodnika i Architekta Krajobrazu 2017 (*Agnieszka Krzywińska*) 36

NIE DALEKO PADA JABŁKO OD JABŁONI

- Ród profesorów Wójtowskich (*Jerzy Lorych i Tomasz Szwaczkowski*) 38

WIEŚCI O NASZYM PATRONIE

- Trzeci spacer z Augustem – malowaną ścieżką przez epoki (*Monika Nagowska*) 40

POZANAUKOWE PASJE NASZYCH PRACOWNIKÓW

- Kolejny fragment Wielkiej Pętli Wielkopolski zaliczony (*Bogdan J. Wosiewicz*) 42

WIEŚCI Z CENTRUM KULTURY FIZYCZNEJ

- Dokonania naszych sportowców (*Alicja Borowska, Rafał Gozdecki, Karolina Dopierała*) 44
- ABC zdrowego żywienia (*Dorota Przeworska*) 47

WIEŚCI Z ARTLIFE UNIVERSITY GALLERY

- Eliza Nadulska – „Czerwone pole”. Wystawa artystyczna w budynku Biblioteki Głównej
i Centrum Informacji Naukowej, 27 listopada 2017 r. (*Eliza Nadulska i Ewa Strycka*) 48

WIEŚCI AKADEMICKIE

dwumiesięcznik

Wydawca:

Uniwersytet Przyrodniczy
w Poznaniu

Przewodniczący Rady Programowej:

prof. dr hab. Krzysztof Szoszkiewicz
prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą

Członkowie Rady Programowej:

Dorota Swędrzyńska
Dorota Wrońska-Pilarek
Paweł Maćkowiak
Edward Roszyk
Hanna Piekarska-Boniecka
Dorota Piasecka-Kwiatkowska
Emilia Wytykowska-Sroka
Jakub Hadyński
Krzysztof Dudek
Emilia Zawieja

Redaktor naczelna:

Ewa Strycka
4est@up.poznan.pl

Adres redakcji:

60-693 Poznań, ul. Witosa 45
tel. 618 48 77 80
tel. kom. 502 198 246

Wersja elektroniczna:

www.up.poznan.pl

Skład i łamanie:

SCRIPTOR s.c.

Druk:

Zakład Graficzny
Uniwersytetu Przyrodniczego
w Poznaniu

Korekta:

Lidia Golik

Fotografie na okładce:

strona pierwsza: Scriptor s.c.
strona druga i czwarta: Biuro Rektora UPP
strona trzecia: Eliza Nadulska i Ewa Strycka

Redakcja stara się zwracać materiały niezamówione i zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania nadesłanych tekstów oraz zmiany ich tytułów. Redakcja nie odpowiada za treść zamieszczanych reklam i ogłoszeń. Za treść merytoryczną artykułów odpowiadają autorzy.

Fot. Krystyna Madejska-Pawlak

Konkursy OPUS 13 i PRELUDIUM 13 rozstrzygnięte

Narodowe Centrum Nauki ogłosiło wyniki czerwcowego konkursu o granty na dofinansowanie projektów badawczych OPUS 13 i PRELUDIUM 13. Ostatnie rozstrzygnięcie przyniosło kolejne pozytywne efekty dla naukowców Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Z przesłanych na konkurs 17 wniosków aż 10 zostało zakwalifikowanych do finansowania na ogólną kwotę 4 887 780 PLN, z czego blisko 4 000 000 PLN otrzymają projekty badawcze w konkursie OPUS, w tym na zakup lub wytworzenie aparatury niezbędnej do ich realizacji.

Ad. 1. Tytuł projektu: **Tlenek azotu jako epigenetyczny mediator odporności ziemniaka typu ETI. Profesor dr hab. Jolanta Floryszak-Wieczorek.** Przy braku zagrożenia ze strony patogenów istotną rolę odgrywa precyzyjna regulacja ekspresji genów odporności (*R*-genów) w roślinie w celu unikania autoimmunnych odpowiedzi i ponoszenia przez nią dużych kosztów energetycznych w wypadku ich nieuzasad-

nionej aktywacji. Przyjęty do finansowania projekt ma ustalić, czy i na ile tlenek azotu pozostaje w kooperacji funkcjonalnej z *R*-genami (*R3a* oraz *Rpi-phu1*) ziemniaka oraz czy ten dialog wprowadza okresowe modyfikacje w statusie metylacji DNA w sekwencjach promotorowych lub kodujących tych genów. Ponadto należy powiązać te zmiany z biogenezą stosownych miRNAs odpowiedzialnych za wyciszenie transkrypcyjne i potranskrypcyjne aktywności genów obronnych. Autorzy wychodzą z założenia, że chociaż planowane badania mają wyłącznie charakter badań podstawowych, to pomyślna realizacja projektu może zaowocować wynikami o dużym potencjale aplikacyjnym, co w przyszłości może się okazać przydatne w walce z groźną chorobą, jaką jest zaraza ziemniaka. W realizację tych badań jest zaangażowanych sześć osób.

Ad. 2. Tytuł projektu: **Biosynteza związków zapachowych przez pleśń *Galactomyces geotrichum*. Doktor hab. Małgorzata Majcher.** Celem projektu jest zdobycie podstawo-

Profesor dr hab. Jolanta Floryszak-Wieczorek, kierownik Katedry Fizjologii Roślin WOAK

Doktor hab. Małgorzata Majcher, Zakład Chemii Żywności i Analizy Instrumentalnej, Instytut Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego WNZZ

Fot. 5 x Jerzy Lorych

Wnioski badaczy z Uniwersytetu Przyrodniczego zakwalifikowane przez NCN do finansowania

Lp.	Nazwa konkursu	Numer panelu	Imię i nazwisko	Kwota dofinansowania	Wydział
1	OPUS	NZ9	prof. dr hab. Jolanta Floryszak-Wieczorek	1 481 000	WOAK
2	OPUS	NZ9	dr hab. Małgorzata Majcher	588 400	WNZZ
3	OPUS	NZ5	dr hab. Marcin Schmidt	1 708 744	WNZZ
4	OPUS	HS4	dr hab. Ewa Kiryłuk-Dryjska	217 160	WES
5	OPUS	NZ9	dr Magdalena Montowska	615 520	WNZZ
6	PRELUDIUM	NZ4	mgr Maria Billert	180 000	WMWZ
7	PRELUDIUM	NZ8	lic. Michał Michlewicz	175 008	WMWZ
8	PRELUDIUM	NZ8	mgr Joanna Woźna	177 668	WMWZ
9	PRELUDIUM	NZ9	mgr Agnieszka Woźniak	179 800	WOAK
10	PRELUDIUM	ST10	mgr inż. Marcin Stróżecki	180 000	WISGP

wej wiedzy na temat wpływu poszczególnych składników odżywczych oraz warunków hodowli na biosyntezę związków zapachowych przez pleśń *Galactomyces geotrichum*. Uzyskana w ten sposób wiedza daje możliwość sterowania procesem biotechnologicznym w celu kształtowania czy też polepszenia aromatu produktów fermentowanych, takich jak sery, pieczywo czy napoje alkoholowe. Jednocześnie planowane w projekcie szczegółowe studia nad wyznaczeniem szlaków tworzenia kluczowych związków zapachowych dzięki badaniom modelowym z zastosowaniem znakowanych izotopomerów pozwolą na identyfikację biochemicznych szlaków powstawania takich związków, jak 2,5-dimetylo-4-hydrokso-3(2H)-furanon o zapachu karmelowym czy aldehyd fenylooctowy o zapachu miodowym. W projekcie do otrzymywania aromatów na drodze biotechnologicznej zostaną wykorzystane półprodukty przemysłu mleczarskiego, takie jak maślanka czy serwatka, co w przyszłości da możliwość ich zagospodarowania, stając się przez to produkcją ekologicznie przyjazną.

Ad. 3. Tytuł projektu: **Wpływ mikrobiomu jelitowego na indukcję przeciwnowotworowej odporności immunologicznej**. Doktor hab. Marcin Schmidt. Bakterie jelitowe odgrywają ważną rolę w utrzymaniu zdrowia, a także etiologii i przebiegu wielu chorób. Od urodzenia przewód pokarmo-

Doktor hab. Marcin Schmidt,
Katedra Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności WNZZ

wy jest kolonizowany przez różne gatunki bakterii, a skład mikroorganizmów jest podobny do składu występującego u ludzi dorosłych, od czasu wprowadzenia pokarmów stałych. Zaobserwowano różnice między poszczególnymi osobnikami w odniesieniu do mikrobioty jelitowej. Zmienność mikrobioty może być konsekwencją wielu czynników, w tym źródeł nabycia bakterii po urodzeniu, aktywności układu immunologicznego gospodarza, stosowania antybiotyków i przede wszystkim rodzaju diety. Niedawno stało się jasne, że mikrobiota, a zwłaszcza mikrobiota jelita, moduluje odpowiedź przeciwnowotworową i wpływa na skuteczność leczenia raka oraz podatność na skutki uboczne terapii przeciwnowotworowych. Większość badań z tego trzyletniego pola naukowego, zajmującego się badaniem modulacji terapii nowotworowej przez mikrobiotę, była prowadzona na modelu mysim, a przeniesienie tych eksperymentalnych wyników na

praktykę kliniczną to nadal wyzwanie. Ostatecznym celem projektu jest odkrycie gatunku bakteryjnego lub kombinacji gatunków, które zmniejszają ogólnoustrojową toksyczność i promują leczenie przeciwnowotworowe. Tak więc ukierunkowanie leczenia nowotworów i innych chorób przez modulację mikrobioty prawdopodobnie stanie się jednym z kolejnych zasadniczych celów precyzyjnej i zindywidualizowanej terapii. Projekt będzie realizowany wspólnie z badaczami Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu.

Ad. 4. Tytuł projektu: **Zastosowanie metod ilościowych do przewidywania efektów zmian Wspólnej Polityki Rolnej Unii Europejskiej**. Kierownik projektu – dr hab. Ewa Kiryłuk-Dryjska. Współautor – dr Agnieszka Baer-Nawrocka. Celem badań jest ocena możliwości aplikacji modelu równowagi cząstkowej sektora rolnego – CAPRI oraz teorii gier niekooperacyjnych – do przewidywania efektów zmian Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) Unii Europejskiej z uwzględnieniem dobrobytu ekonomicznego. Proponowane w projekcie podejście jest nowatorskie pod względem metodycznym. Jego istota polega na wyznaczeniu macierzy wypłat gry niekooperacyjnej na podstawie wyników modelu równowagi cząstkowej, zakładającej różne scenariusze zmian wsparcia rolnictwa. Umożliwia to z jednej strony oszacowanie ekonomicznych skutków potencjalnych zmian WPR (rezultat symu-

Doktor Agnieszka Baer-Nawrocka,
Katedra Ekonomii i Polityki Gospodarczej w Agrobiznesie WES

lacji modelowych), a z drugiej wynikający z nich układ preferencji różnych grup społeczno-ekonomicznych (teoria gier). Wyniki badań mogą być wskazówką dla decydentów, dotyczącą ukierunkowywania kwestii rolnej w czasie planowania reform WPR, a jednocześnie przyczynić się do zwiększenia społecznej akceptacji tej polityki.

Ponadto w konkursie OPUS 13 dofinansowanie w wysokości 1 868 700 PLN otrzymało konsorcjum naukowe z Uniwersytetu Medycznego w Lublinie (lider) i Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Tytuł projektu: **Poszukiwanie markerów metabolicznych i peptydomicznych składników żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego opornych na procesy technologiczne**. Kierownikiem zadań realizowanych na UPP jest dr Magdalena Montowska z Katedry Technologii Mięsa Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu. Naukowcy tak mówią o swoim projekcie: „Naszym za-

Sukcesy naukowe

daniem jest identyfikacja nowych, specyficznych dla danego gatunku metabolomicznych i peptydomicznych markerów żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, na których podstawie zostaną opracowane metody pozwalające na czułą i selektywną detekcję poszczególnych składników produktów żywnościowych. Przedmiotem badań są ryby: mintaj, morszczuk, sola i panga, a także perliczka i królik hodowlany oraz oleje: rzepakowy, lniany, z pestek dyni, ostropestu, czarnuszki, pestek słonecznika, wiesiołka, sezamowy, kokosowy i z nasion konopi. Zidentyfikowane zostaną białka i peptydy oraz metabolity charakterystyczne dla badanych składników żywności, odporne na procesy technologiczne, m.in. sterylizację w wypadku produktów zwierzęcych. Szczególna uwaga zostanie skierowana na detekcję, identyfikację i ocenę stabilności podczas obróbki technologicznej białek alergennych. W wypadku olei badania metabolomiczne będą szczególnie ukierunkowane na prozdrowotne związki, w tym m.in. polifenole i triglicerydy oraz markery jakości produktu, pozwalające ocenić zmiany starzeniowe (utlenianie), a tym samym przydatność do spożycia”.

Konkurs PRELUDIUM przeznaczony jest dla osób, które nie mają stopnia doktora i stawiają pierwsze kroki na ścieżce badawczej. Pięć zakwalifikowanych do finansowania wniosków w tym konkursie to dowód na duże zaangażowanie młodych badaczy z naszej uczelni, dążących do rozwikłania nieznanych tajemnic przyrody. Na uwagę zasługuje to, że w ostat-

Doktor Magdalena Montowska, Katedra Technologii Mięsa WNZZ

nim OPUS i PRELUDIUM nie odpadł ani jeden wniosek z przyczyn formalnych, a współczynnik sukcesu wyniósł aż 30%. To dobry wynik, aczkolwiek zawsze może być lepiej. I do tego naukowcy – badacze powinni dążyć. ◆

Jerzy Lorych

Kategoria naukowa „A” dla trzech wydziałów UPP

Ocena działalności naukowej i badawczo-rozwojowej jednostek naukowych przeprowadzona przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych (KEJN) sprawiła, że trzy Wydziały Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu: Leśny, Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach oraz Nauk o Żywności i Żywieniu uzyskały kategorię naukową „A”. W ocenie brano pod uwagę cztery podstawowe kryteria:

- osiągnięcia naukowe i twórcze
- potencjał naukowy
- praktyczne efekty działalności naukowej
- pozostałe efekty działalności naukowej.

Wśród prawie tysiąca jednostek naukowych działających w ośmiu obszarach poddanych szczegółowej ocenie przez przedstawicieli środowiska naukowego zasiadających w KEJN trzy wspomniane wydziały UPP znalazły się wśród 332 jednostek naukowych kategorii „A”. Jak czytamy w doniesieniu z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wiele uczelni polepszyło swoje wyniki, zwłaszcza jeśli chodzi o pierwsze kryterium, czyli osiągnięcia naukowe i twórcze. Oceniano tam m.in. ilość i jakość publikacji w renomowanych czasopismach naukowych, a także monografiach. Mimo dużego zróżnicowania między dziedzinami nauki wyraźnie daje się zauważyć wzrost ich jakości, coraz więcej uczelni może się też pochwalić bardziej prestiżowymi publikacjami. Osiągnięcia naszego uniwersytetu wydają się być niezadowolające jak na posiadany potencjał i nasze aspiracje. Kolejna ocena para-

metryczna będzie przeprowadzona za okres 2017–2020 i już teraz należy wprowadzić działania, które pozwolą wszystkim wydziałom osiągnąć kategorię A. Zapowiadana nowa ustawa o szkolnictwie wyższym przewiduje niekorzystne konsekwencje dla jednostek naukowych niżej notowanych, w tym odebranie możliwości prowadzenia postępowań habilitacyjnych, a nawet doktorskich. Ranking w ocenie parametrycznej jest już teraz elementem, który decyduje o poziomie finansowania uczelni wyższych. ◆

*Jolanta Węgiel
i Krzysztof Szoszkiewicz*

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Uzupełnienie do poprzedniego numeru „Więści Akademickich”

Współautorem wspomnienia o prof. dr. hab. Ryszardzie Cholewie (zamieszczonym w numerze 9–10/2017 „Więści Akademickich”) jest prof. dr. hab. Piotr Ślósarz, dziekan Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach (red.). ◆

Doktoraty wdrożeniowe na Wydziale Nauk o Żywności i Żywieniu

Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu UPP w ramach pierwszej edycji programu „Doktorat wdrożeniowy” Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego otrzymał prawie półtora miliona złotych na czteroletnie Stacjonarne Studia Doktoranckie. Ministerstwo przyznało środki finansowe w wysokości ogółem 1 455 300 PLN na dofinansowanie kosztów wykorzystania infrastruktury badawczej w ramach programu oraz na stypendia doktorskie dla dziewięciu osób: mgr. Bartosza Hornika, mgr. Łukasza Kaczorowskiego, mgr inż. Agaty Kaweckiej, mgr inż. Michała Koniecznego, mgr inż. Sylwii Marszałkiewicz, mgr inż. Dominiki Olszak, mgr inż. Jagody Słaboszewskiej, mgr inż. Agnieszki Wolniewicz oraz mgr inż. Bartosza Zimnickiego. Kandydaci zrekrutowani na studia doktoranckie to pracownicy zatrudnieni na cały etat w przedsiębiorstwach od wielu lat współpracujących z Wydziałem Nauk o Żywności i Żywieniu UPP. Są to firmy: Sokołów S.A., GoodMills Polska, SemCo Sp. z o.o., Lantmännen Unibake Poland, Merck Sp. z o.o., PROTE Sp. z o.o. oraz IGS w Bydgoszczy. Tam też jest realizowana całość badań doktorskich.

Forma realizacji Stacjonarnych Studiów Doktoranckich w ramach programu „Doktorat wdrożeniowy” jest nową,

lecz spójną ścieżką prowadzenia studiów trzeciego stopnia w obrębie funkcjonujących od wielu lat Dziennych Studiów Doktoranckich na WNZZ UPP. Każdy z doktorantów oprócz opiekuna naukowego z WNZZ, sprawującego merytoryczny nadzór nad przebiegiem doktoratu, jest dodatkowo wspierany przez doświadczonego pracownika – opiekuna pomocniczego – z przedsiębiorstwa, w którym jest zatrudniony i realizuje doktorat.

Na spotkaniu inauguracyjnym, podczas którego dziekan WNZZ, dr hab. Bożena Danyluk, wręczyła pierwszym doktorantom wdrożeniowym indeksy, obecni byli również widoczni na zdjęciu: dziekan ds. nauki, dr hab. Paweł Cyplik; kierownik, a zarazem koordynator programu „Doktorat wdrożeniowy”, dr hab. Agnieszka Piotrowska-Cyplik oraz opiekunowie naukowi doktorantów: dr hab. Sylwia Mildner-Szkudlarz, dr hab. Małgorzata Majcher i dr inż. Agnieszka Makowska.

Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu UPP jest jednym z trzech poznańskich wydziałów, który uzyskał finansowanie z programu „Doktorat wdrożeniowy”. ♦

dr hab. Agnieszka Piotrowska-Cyplik

Doktoranci wraz z kierownikiem Studium Doktoranckiego, dziekanem ds. nauki oraz koordynatorem programu i opiekunami naukowymi

Fot. archiwum WNZZ UPP

Człowiek od projektów i wdrożeń

Z prof. dr. hab. Jerzym Smardzewskim, kierownikiem Katedry Meblarstwa Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, rozmawia Małgorzata Neumann

Od marca tego roku w ramach konsorcjum „EkoBioFood-PULS Plantinova PPNT” jest realizowany projekt „Inkubator Innowacyjności+”, którego liderem jest Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, a jednostką odpowiedzialną za koordynację i nadzór nad działaniami projektowymi – Centrum Innowacji i Transferu Technologii. W ramach tego projektu realizuje się 14 podprojektów badawczych, których celem jest prowadzenie prac przedwdrożeńowych. Jednym z nich jest „TwiCom skrętno-naprężne zewnętrznie niewidoczne połączenia do mebli”, który koordynuje prof. dr. hab. Jerzy Smardzewski.

– **Małgorzata Neumann: Proszę przedstawić ogólny cel tego projektu.**

– Jerzy Smardzewski: Zasadniczym celem projektu jest komercjalizacja rozwiązania, jakim jest konstrukcja połączeń do mebli, przede wszystkim skrzyniowych, przeznaczonych do samodzielnego montażu, bez użycia narzędzi, przez osoby w różnym wieku, w szczególności osoby starsze i samotne. Celem zadania jest zaprojektowanie łącznika, w konsekwencji złącza, a na końcu niewidocznego zewnętrznie połączenia meblowego „TwiCom”, maksymalnie estetycznego, które byłoby łatwe w identyfikacji przez użytkownika. Oznacza to, że składałoby się z minimalnej liczby części składowych, nie wymagałoby instrukcji montażowej ani narzędzi do montażu mebla. Zaplanowane badania przemysłowe to także zdobycie nowej wiedzy i umiejętności do opracowywania nowych, ulepszonych łączników i połączeń do mebli, wykonanych nie tylko z drewna, ale także tworzyw drzewnych, takich jak płyty wiórowe i płyty MDF. Efektem końcowym planowanych prac rozwojowych będzie opracowanie prototypów mebli biurowych i mieszkaniowych, w których zostaną wykorzystane zaprojektowane połączenia. W wyniku tego działania powstanie produkt gotowy do komercjalizacji.

– **Czy na rynku są już tego typu rozwiązania?**

– Tak, w ostatnim czasie firmy coraz śmielej produkują tego typu rozwiązania, z większym lub mniejszym skutkiem. Obecnie na świecie są dostępne 84 różne połączenia do mebli. Ze względu na właściwości sklasyfikować je można jako użytkowe, techniczno-estetyczne, technologiczne i wytrzymałościowe. Z kolei ze względu na sposób łączenia i metody osadzania łączników połączenia do mebli dzieli się na zaczepowe, wkrętowe, śrubowe, klinowe, sprężyste, magnetyczne i łączone z użyciem kleju. Firmy meblarskie najczęściej wykorzystują do montażu mebli połączenia mimośrodowe, młoteczkowe, lamell, VB, elefant, rafix, tofix czy invis. Są to połączenia zaczepowe, śrubowe lub klinowe, które wymagają zastosowania narzędzi oraz zewnętrznej siły montażowej przez obrót lub wytworzenie zewnętrznego pola magnetycznego. Obrót jest konieczny do wytworzenia siły napięcia wstępnego (siły montażowej). Znane są także połączenia zaczepowe, takie jak np. everfix, everfix-duplo, clips, tenso czy simplex, które pozwalają na szybki montaż mebli, jednak ich słabą stroną jest to, że nie mają zdolności do wytworzenia siły montażowej. Niedawno firma IKEA wprowadziła na rynek nowe konstrukcje połączeń (wedge-dowel) do szybkiego montażu mebli. Połączenia te jednak nie wytwarzają siły na-

pięcia wstępnego, tak niezbędnego do zapewnienia połączeniom wymaganej sztywności i wytrzymałości.

– **Na czym polega innowacyjność państwa rozwiązań?**

– Nasze rozwiązania, zwłaszcza połączenia typu „TwiCom”, wywierają duże naprężenia wstępne. Powoduje to, że elementy są do siebie silnie dociśnięte, mimo że nie wywieramy na nie dużych sił zewnętrznych w czasie montażu. Poza tym połączenie „TwiCom” nie wymaga użycia narzędzi, a siła montażowa powstaje przez skręcenie i odprężenie trzpienia łącznika. Proponowane przez nas połączenie generuje stosunkowo duże siły montażowe, porównywalne do połączeń mimośrodowych. „TwiCom” montuje się jednak dwa razy sprawniej niż typowe połączenia mimośrodowe. Współczynnik, który określa czasochłonność montażu mebli CoA dla połączenia „TwiCom”, wynosi 18, a dla połączenia mimośrodowego – 28. Połączenie typu „TwiCom” jest też prostsze konstrukcyjnie i do wykonania gniazd wymaga zastosowania tylko jednego wiertła. Dodam tylko, że nasze rozwiązanie już zgłosiliśmy do ochrony patentowej.

– **Dlaczego do zespołu badawczego zaangażował pan doktora?**

– Tak, głównym wykonawcą projektu jest nasz doktorant, mgr inż. Łukasz Krzyżaniak. Pan Łukasz już jako student uczestniczył w dwóch projektach komercyjnych realizowanych w naszej Katedrze dla dwóch różnych fabryk mebli. Tam zetknął się z problemem związanym z okuciami i połączeniami. A ponieważ jest osobą wielce kreatywną, postanowił znaleźć dla nich jakieś nowe rozwiązania. Przed zakończeniem pracy inżynierskiej uczestniczył w pracach komercyjnych, potem przełożyło się to na pracę inżynierską i magisterską. Analiza numeryczna, obliczenia, jakie wykonywał na etapie modelowania wirtualnego, pozwoliły mu zaprojektować spe-

Profesor dr. hab. Jerzy Smardzewski, kierownik Katedry Meblarstwa WTD UPP

Fot. archiwum WTD UPP

cyjny łącznik, który później prototypował poprzez druk 3D. Sprawdziliśmy oczywiście, jak działa ta struktura na rzeczywistych połączeniach. Zbadaliśmy ich wytrzymałość i sztywność, a teraz pora na to, żeby wykonać dwa kolejne rozwiązania. W ramach projektu chcemy wytworzyć meble, które będą łączone, i pokazać je na targach Arena Design w 2018 r. Są to bardzo ważne targi meblowe, organizowane głównie dla projektantów mebli. Właśnie tam chcemy pokazać te produkty, przedstawić ich działanie, chcemy także, aby wolontariusze, studenci, jak również zwiedzający targi mogli je samodzielnie złożyć i odpowiedzieć na pytanie: czy nasze rozwiązania są takie „smart”, jak myślimy? Praca jest teraz kontynuowana jako przedmiot doktoratu Łukasza Krzyżaniaka. Jest to więc ciąg koncepcji: od pracy inżynierskiej aż do pracy doktorskiej.

– Czy istnieją już konkretne firmy zainteresowane tym rozwiązaniem?

– Tak, wynikami naszych prac są zainteresowane takie firmy, jak: Meble Vox Sp. z o.o. sp.k., Klose Czerska Fabryka Mebli Sp. z o.o. oraz Balma S.A., z którymi podpisaliśmy listy intencyjne na etapie składania wniosku do projektu „Inkubator Innowacyjności+”. Trzeba także podkreślić, że nasz projekt jest odpowiedzią na zgłoszone zapotrzebowanie przemysłu meblarskiego.

– Jak ocenia pan możliwość komercjalizacji i wdrożenia opracowanych przez siebie rozwiązań?

– Na pewno będziemy chcieli zainteresować tym firmy meblarskie, które złożyły listy intencyjne i wyraziły chęć zakupu innowacyjnych rozwiązań. Dostrzegamy jednak pewną trudność, bo fabryki mebli to firmy, które produkują meble, a nie okucia. To nie jest ich „core business”. Dlatego będziemy się starali zainteresować tematem firmy, które produkują okucia. Tutaj też zauważamy pewną trudność, bo w Polsce mamy w zasadzie jedną lub dwie firmy rodzime, które mia-

łyby taki potencjał, aby produkować okucia. Są oczywiście giganci światowi i europejscy, ale nasze doświadczenia wskazują, że nie są oni zainteresowani kupnem nowych rozwiązań i technologii.

– Jak można poprawić obecną sytuację, by poziom współpracy nauki z biznesem był zadowalający?

– Praca z przemysłem układa się znakomicie, ale wymaga ciągłych ulepszeń. Z moich licznych projektowych obserwacji i doświadczeń z biznesem wynika, że przedsiębiorcy są bardziej zainteresowani rozwiązaniami, które wdrażają w firmie wówczas, kiedy są liderami projektów, a nie partnerami. Obecnie realizujemy trzy takie projekty, gdzie liderem jest przedsiębiorstwo, a partnerem uczelnia. Mamy z nimi podpisane umowy, które razem realizujemy. W efekcie jest tak, że każde „know-how”, wypracowane w 100% jest komercjalizowane i wdrażane. Firmie zależy na efekcie końcowym. Z kolei w odwrotnej sytuacji, gdy liderem jest uczelnia, a przedsiębiorstwo partnerem w projekcie, to głównie tej pierwszej zależy na komercjalizacji wyników badań. Czasem efekt tego jest taki, że firma nie chce z tych pomysłów korzystać i ich wdrożyć. Obecnie NCBiR dużo projektów kieruje do przedsiębiorców. Dla jednostek naukowych (uczelnia) jest to rozwiązanie o wiele korzystniejsze. Mamy wtedy prawie stuprocentową gwarancję, że to, co zrobimy w ramach współpracy projektowej z firmami, będzie skomercjalizowane i ostatecznie przez nich wdrożone. Ścieżka ta jest znacznie lepsza niż wtedy, gdy uczelnia jest liderem projektu.

– Dziękuję za poświęcony czas i mam nadzieję, że realizowany projekt zakończy się dużym sukcesem wdrożeniowym. A na przyszłość życzę owocnej współpracy z biznesem w kolejnych wspólnie realizowanych projektach. ♦

*rozmawiała dr inż. Małgorzata Neumann,
broker innowacji w Centrum Innowacji i Transferu UPP*

Apel

Drodzy Absolwenci!

Drodzy Przyjaciele Uniwersytetu Przyrodniczego!

Stowarzyszenie Absolwentów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, którego początki sięgają lat sześćdziesiątych minionego wieku, jest kontynuatorem przedwojennych tradycji zrzeszania się absolwentów studiów rolniczo-leśnych Uniwersytetu Poznańskiego. Za dwa lata będziemy obchodzić stulecie studiów i pragniemy ten radosny jubileusz uczcić, dając naszej Uczelni, a przede wszystkim absolwentom, obiekt, który chcemy nazwać Domem Absolwenta.

W porozumieniu z władzami uczelni zaangażowaliśmy się w remont budynku przy ulicy Wojska Polskiego 69 w obrębie Kampusu Cieszkowskich, gdzie obecnie mieści się Katedra Hodowli Lasu. Celem remontu jest uzyskanie miejsca na Muzeum Uniwersytetu (przeniesienie go z Kolegium Rungego) oraz pomieszczenia klubowe na spotkania absolwentów i sympatyków uczelni. W związku z tym projektem zwracamy się do wszystkich absolwentów oraz innych osób, a także instytucji i organizacji, z prośbą o pomoc finansową (w dowol-

nej kwocie), gdyż koszty remontu znacznie przekraczają możliwości Stowarzyszenia, nawet przy większościowym udziale uczelni w ich pokryciu. Każda wpłata będzie wspaniałym darem serca oraz wyrazem dumy z naszej *Alma Mater* i wspierania jej rozwoju (począwszy od Uniwersytetu Poznańskiego, przez Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Wyższą Szkołę Rolniczą, Akademię Rolniczą im. Augusta Cieszkowskiego, aż po Uniwersytet Przyrodniczy).

Konto do wpłat: Stowarzyszenie Absolwentów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, ul. Wojska Polskiego 28, 60-637 Poznań; neoBANK: 12 9068 1013 0167 4707 4014 2382; tytuł wpłaty: DOM ABSOLWENTA

w imieniu Zarządu Stowarzyszenia: ♦

*Piotr Grygier, prezes,
Janusz Nowacki i Janusz Paul, wiceprezesi,
Krystyna Święcicka, sekretarz,
Romuald Kamiński, skarbnik,
Stowarzyszenie Absolwentów UPP*

Uczelnia zacieśnia współpracę z Miastem Poznań

Prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą, prof. dr hab. Krzysztof Szoszkiewicz, oraz zastępca Prezydenta Miasta Poznania Maciej Wudarski 3 listopada podpisali umowę o nawiązaniu ścisłej współpracy w zakresie realizacji wspólnych projektów badawczych dotyczących lasów komunalnych zlokalizowanych na terenie miasta. Współpraca między Uniwersytetem Przyrodniczym w Poznaniu a Zakładem Lasów Poznańskich będzie miała charakter interdyscyplinarny, jak bowiem powiedział prorektor, prof. Krzysztof Szoszkiewicz, umowa znacznie ułatwi wymianę informacji naukowych. Ze strony uczelni do realizacji wspólnych projektów badawczych dotyczących miejskich lasów włączą się nie tylko leśnicy, ale również naukowcy z innych dziedzin – architektury krajobrazu, gospodarki przestrzennej, ekonomii czy medycyny weterynaryjnej i nauk o zwierzętach. Z kolei prezydent Maciej Wudarski jest przekonany, że zawarta umowa pozwoli na wdrożenie wielu pożytecznych rozwiązań dla dobra lasów i nauki, zwłaszcza w opracowywaniu innowacyjnych rozwiązań służących lasom komunalnym, których powierzchnia wynosi ponad dwa i pół tys. ha. Tereny te są narażone na wiele czynników związanych m.in. z zanieczyszczeniem środowiska miejskiego. Zarówno uczelnia, jak i miejski zakład będą mogły realizować wspólne projekty innowacyjne i podejmować działania o ich dofinansowanie.

Biorący udział w spotkaniu dyrektor Zakładu Lasów Poznańskich, mgr inż. Mieczysław Broński, podkreślił, że współpraca z naukowcami Uniwersytetu Przyrodniczego w Po-

znaniu pozwoli m.in. na łatwiejsze wytypowanie siedlisk, które trzeba chronić przed wydeptywaniem ściółki leśnej, co w konsekwencji prowadzi do powolnego wymierania lasu. Podkreślił: „Te i inne problemy chcemy rozwiązywać wspólnie ze specjalistami z uczelni, wykorzystując ich wiedzę i nasze doświadczenie. Będziemy szerzej udostępniać lasy komunalne Poznania celom dydaktyczno-naukowym i prowadzić przedsięwzięcia o charakterze edukacyjno-przyrodniczym”.

Kierownik Pracowni SIPO i Fotogrametrii na Wydziale Leśnym, dr inż. Paweł Strzeleński, uszczegółowił zakres współpracy z Zakładem Lasów Poznańskich, która będzie polegać na wdrożeniu technologii geomatycznych, zakupie sprzętu, oprogramowania oraz cyklu szkoleń dla pracowników ZLP, monitoringu przyrodniczym i zagospodarowaniu turystyczno-rekreacyjnym terenów leśnych miasta Poznania.

Umowa została zawarta na czas nieokreślony. ♦

rzecznik prasowy UPP

Sukcesy naszej uczelni

Polska Nagroda Innowacyjności 2017

Mamy zaszczyt poinformować, że Centrum Innowacji i Transferu Technologii Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu otrzymało Polską Nagrodę Innowacyjności 2017 w kategorii „Innowacyjna Uczelnia” za wdrażanie projektów wspierających synergię nauki z biznesem w programie prowadzonym przez Polską Agencję Przedsiębiorczości oraz redakcję Forum Przedsiębiorczości w „Dzienniku Gazecie Prawnej”. Doceniono działalność Centrum w realizacji projektów InnCOM_PULS (instrumenty optymalizacji procesów komercjalizacji, kreowania innowacji, doskonalenia dialogu oraz wzrostu efektywności współpracy między nauką i gospodarką [program MNISW pod nazwą Dialog]) oraz EkoBio-Food – PULS PLANTINOVA PPNT (program MNISW pod nazwą Inkubator Innowacyjności+).

Nagrodę odebrał dyrektor Centrum Innowacji i Transferu Technologii Jacek Wawrzynowicz podczas V Polskiego Kongresu Przedsiębiorczości zorganizowanego w dniach 26–27 października w Zielonej Górze. ♦

zespół CIIT

Dyrektor Centrum Innowacji i Transferu Technologii UPP Jacek Wawrzynowicz (pierwszy z prawej) po odebraniu Polskiej Nagrody Innowacyjności 2017 w kategorii „Innowacyjna Uczelnia” (Zielona Góra, 26 października 2017 r.)

Fot. archiwum CIIT

Kalendarium wydarzeń

26 października – Nagroda Innowacyjności 2017

Centrum Innowacji i Transferu Technologii UPP otrzymało Nagrodę Innowacyjności 2017 w kategorii „Innowacyjna Uczelnia” za wdrażanie projektów wspierających synergii nauki z biznesem w programie prowadzonym przez Polską Agencję Przedsiębiorczości oraz redakcję Forum Przedsiębiorczości w „Dzienniku Gazeta Prawna”. Działalność CiITT doceniono m.in. za optymalizację procesów komercjalizacji, kreowanie innowacji, doskonalenie dialogu oraz wzrost efektywności współpracy między nauką i gospodarką. Więcej na ten temat piszemy na stronie 8.

26 października – Niecodzienna gala finału studenckiego konkursu

W Tłokini Kościelnej koło Kalisza ogłoszono wyniki konkursu „Konceptja przestrzennego i ekologicznego zagospodarowania zbiornika retencyjnego w miejscowości Szale”. Konkurs był adresowany do studentów PP i UPP. Ogółem w dwóch kategoriach wpłynęło 12 prac: pięć od studentów Politechniki Poznańskiej i siedem koncepcji opracowanych przez studentów naszej uczelni. Wśród nagrodzonych znaleźli się studenci: Agnieszka Lewandowska i Patryk Antoszewski z WOAK (pierwsze miejsce), Paulina Kowalska i Róża Kaźmierczak również z WOAK (drugie miejsce), a także Mariola Konowalczyk i Patrycja Dreczka z WOAK oraz Agata Jasiak i Stanisław Zaborowski z WISGP – trzecie miejsce. Szerzej o konkursie piszemy na stronach 35–36.

11 i 14 grudnia – Nadzwyczajne posiedzenia Senatu

W związku ze śmiercią dwojga długoletnich nauczycieli akademickich – prof. dr. hab. Wojciecha Wesołego (zm. 7 grudnia) i prof. dr. hab. Eugenii Sobkowskiej (zm. 10 grudnia) – na nadzwyczajnych posiedzeniach żałobnych zebrał się Senat UPP. Zmarły Profesor Wojciech Wesoły był wybitnym uczonym z dziedziny hodowli lasu, twórcą polskiej szkoły szkółkarstwa leśnego, kierownikiem Zakładu Selekcji, Nasiennictwa i Szkółkarstwa Leśnego w Katedrze Hodowli Lasu, do ostatnich chwil życia aktywny zawodowo. Emerytowana Profesor Eugenia Sobkowska przez wiele lat pełniła odpowiedzialne funkcje na Wydziale Technologii Żywności. Była wybitnym naukowcem w dziedzinie technologii owoców i warzyw.

15 listopada – Współpraca WMWZ z podmiotem komercyjnym

JM Rektor, prof. dr. hab. Jan Pikul, w obecności dziekana WMWZ, prof. dr. hab. Piotra Ślósarza, podpisał list intencyjny o podjęciu wzajemnej współpracy z przedstawicielami Spółki Euromed Technologie Medyczne i Euromed Medical Devices z Puław. Spółka jest dystrybutorem i producentem aparatury medycznej, prowadzi również prace badawcze, rozwojowe oraz wdrożeniowe w dziedzinach związanych z medycyną i weterynarią. Współpraca ma na celu wypracowanie wspólnego stanowiska w zakresie prac badawczo-rozwojowych oraz certyfikacji. Więcej o tym wydarzeniu na stronie 11.

16–23–30 listopada – Trzydniowy cykl warsztatów „Ja – Przedsiębiorca”

Tematem przewodnim pilotażowych warsztatów organizowanych przez UPP i Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego była promocja postaw przedsiębiorczych wśród studentów wyższych uczelni – pobudzenie do zakładania własnej działalności gospodarczej, zwiększenie świadomości biznesowej oraz promocja idei STAR-UPingu. Uczestnikami warsztatów byli studenci studiów pierwszego i drugiego stopnia z Wydziałów: Rolnictwa i Bioinżynierii, Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach oraz Ekonomiczno-Społeczny. Praktycznych wskazówek udzielali przedstawiciele branżowych STAR-UPów.

17 listopada – Święto uczelni: uroczyste promocje doktorskie i wręczenie odznaczeń

Podczas uroczystości uhonorowano szczególnie zasłużonych nauczycieli akademickich, pracowników niebędących nauczycielami akademickimi oraz osoby spoza uczelni. Wręczono Złote i Brązowe Krzyże Zasługi, Medale „Za długoletnią służbę”, Medale Komisji Edukacji Narodowej, medale „Zasłużony dla Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu” oraz medale „Akademia Rerum Rusticarum

Posnaniensis”. W drugiej części wydarzenia JM Rektor w towarzystwie dziekanów wręczył 14 doktorom dyplomy doktora habilitowanego wraz z listami gratulacyjnymi, a 32 nowo wypromowanym doktorom (po odczytaniu aktu promocyjnego i odebraniu przysięgi) – dyplomy opatrzone pieczęcią uczelni. Listę odznaczonych publikujemy na stronach 30–31.

18 listopada – VIII Koncert Galowy z okazji Dnia Patrona

W gościnnej, wypełnionej do ostatniego miejsca Auli Nova Akademii Muzycznej zaprezentowały się zespoły artystyczne uniwersyteckiego Centrum Kultury Studenckiej. W pierwszej części koncertu z nowym ambitnym repertuarem wystąpili: Chór „Coro Da Camera”, Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator”, młodzi adepci tańca ludowego „Łaniki”, Zespół Pieśni i Tańca „Łany” oraz tancerze z Wielkopolskiego Klubu Tańców Polskich i Orkiestra Uniwersytecka im. Apolliniego Szeluty. W drugiej odsłonie zaprezentowała się formacja Scena Muzyczna Teatru PULS. Na temat koncertu obszerną relację można przeczytać na stronach 27–29.

24 listopada – „EuroSymbol Innowacji 2017” dla Katedry Biochemii i Biotechnologii

Kolejne wyróżnienie dla Katedry kierowanej przez prof. dr. hab. Ryszarda Słomskiego. Tym razem redakcje „Monitora Biznesu” oraz „Monitora Rynkowego” – niezależnych dodatków do „Dziennika Gazety Prawnej” oraz „Rzeczpospolitej” – uhonorowały Katedrę Biochemii i Biotechnologii Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii UPP prestiżową nagrodą EuroSymbol Innowacji 2017. Nagroda jest potwierdzeniem innowacyjnych dokonań naukowo-badawczych prowadzonych przez zespół prof. dr. hab. Słomskiego, potwierdza też zaliczenie Katedry do najbardziej twórczych podmiotów funkcjonujących w różnych sferach życia gospodarczego.

28 listopada – IV Akademia Sokowa

Zakład Technologii Owoców i Warzyw Instytutu Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego UPP zorganizował ogólnopolską konferencję naukową z udziałem przedstawicieli wielu jednostek – uczelni i instytutów. Temat obrad dotyczył znaczenia żywieniowego, prozdrowotnego, prawnego oraz technologicznego warzyw, owoców i soków. Przedstawiono wyniki badań komórkowych i klinicznych, przybliżono zagadnienia legislacyjne i wymagania jakościowe względem soków owocowych oraz zalecenia żywieniowe na tle nowej piramidy żywieniowej.

29 listopada – XIII posiedzenie Senatu UPP; historyczna decyzja

Po ponad półrocznej intensywnej pracy Rektorskiej Komisji ds. decentralizacji finansów uczelni pod kierownictwem prorektora ds. kadri i rozwoju Uczelni, prof. dr. hab. Romana Gornowicza, Senat podjął uchwałę nr 136/2017 w sprawie optymalizacji systemu zarządzania finansami na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. Decyzja była efektem zapisu zawartego w treści *Strategii rozwoju uczelni na lata 2016–2020*, jednego z priorytetowych kierunków działania UPP, mającego na celu wypracowanie nowych zasad prowadzenia zdecentralizowanego zarządzania finansami publicznymi. Ta ważna z punktu funkcjonowania uczelni decyzja weszła w życie z dniem podjęcia uchwały.

2 grudnia – Zespół Pieśni i Tańca „Łany” ambasadorem kultury polskiej

Uniwersytecki ZPiT „Łany” wystąpił jako główny wykonawca podczas jubileuszu 25-lecia Sceny Polskiej w Holandii. Koncert odbył się w sali koncertowej Koninklijk Conservatorium Den Haag. Po koncercie Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny RP w Królestwie Niderlandów, dr hab. Marcin Czepelak, będąc pod wrażeniem tanecznych popisów naszego zespołu, na ręce JM Rektora, prof. dr. hab. Jana Pikula, przekazał list z wyrazami uznania, w którym podkreślił wysoki profesjonalizm zespołu. „[Zespół] przybliżył bogatą polską kulturę ludową holenderskiej części widowni oraz członkom korpusu dyplomatycznego obecnym na Gali” – napisał Ambasador RP.

rzecznik prasowy UPP

Wielkopolski Park Narodowy poligonem badawczym dla naukowców i studentów UPP

Jednym z najważniejszych zadań parków narodowych, oprócz ochrony przyrody, co zapisano w statucie każdego parku, jest działalność naukowa i edukacja ekologiczna. Parki narodowe i krajobrazowe w Polsce pełnią więc inspirującą rolę w prowadzeniu badań naukowych na temat funkcjonowania środowiska przyrodniczego. W Wielkopolskim Parku Narodowym występuje duża różnorodność cennych pod względem przyrodniczym obiektów i zjawisk przyrody. Niezwykle bogata jest szata roślinna, bogactwo fauny – gatunków należących do rozmaitych grup systematycznych oraz interesujące formy przyrody nieożywionej. Ta różnorodność jest doskonałym poligonem badawczym dla naukowców Uniwersytetu Przyrodniczego. Bliskie sąsiedztwo powinno zatem sprzyjać w podejmowaniu prac naukowo-badawczych i edukacyjnych.

By ta współpraca nabrała szerszych wymiarów, 9 października JM Rektor, prof. dr hab. Jan Pikul, podpisał z dyrektorem WPN, mgr. inż. Zbigniewem Sołtysińskim, długofalowe porozumienie. Strony zobowiązały się do wykorzystania ogromnych walorów przyrodniczych Parku do celów naukowo-badawczych, edukacyjnych i dydaktycznych. Zawarte porozumienie przewiduje również m.in. udział przedstawicieli kierownictwa WPN i naukowców UPP w gremiach opiniotwórczo-doradczych i konsultacyjnych oraz przygotowywanie wspólnych publikacji naukowych, uczestnictwo doświadczonych praktyków Parku w kształceniu studentów i kadry naukowej UPP w procesie doskonalenia zawodowego pracowników Parku.

Rozmowy i ustalenia szczegółowe na temat współpracy z kierownictwem WPN prowadził **prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą, prof. dr hab. Krzysztof Szoszkiewicz**: „Obszar chroniony, położony w niedalekiej odległości od Uczelni, jest doskonałym terenem badawczym dla wielu tematów, nie tylko dla naukowców – badaczy: leśników, hydrologów, botaników, łąkozawców, specjalistów od gospodarki przestrzennej, budownictwa drewnianego (m.in. zabytkowe kościoły), a także ekonomistów, jest to bowiem ogromny obszar ekspansji turystycznej. Wielkopolski Park Narodowy odwiedza rocznie ponad milion turystów. Są tam również tereny rolnicze i obszary chronione, na których obowiązuje zrównoważone rolnictwo. Interesująca pod względem badawczym jest też roślinność jezior. Z bogactwem Parku Narodowego nasi studenci mają kontakt już od pierwszych lat studiów, a dzięki temu porozumieniu i otwartości kierownictwa WPN będzie teraz szerszy krąg wzajemnego współdziałania w zakresie dydaktyki”.

Dyrektor WPN, mgr inż. Zbigniew Sołtysiński: „Współpraca to obopólne korzyści. Wynikają one z bardziej usystematyzowanych badań naukowych na obszarze w przeważającej części leśnym, jakim jest Wielkopolski Park Narodowy. Mam nadzieję, że naukowcy uniwersytetu szerzej się włączą w zakres badań, WPN to bowiem duży obszar doświadczalny, także dla studentów w przygotowaniu prac magisterskich lub doktorskich. Obecnie czekamy na zalegalizowanie przez Ministerstwo Środowiska projektu planu ochrony Wielkopolskiego Parku Narodowego. W tym projekcie będą m.in. zalecenia dotyczące prowadzenia wieloaspektowego monitoringu wszystkich siedlisk na poziomie fauny i flory, całej geomorfologii WPN. Monitoring usystematyzuje w przestrzeni i czasie

liczenie, rozpoznanie i kontrolowanie zmian, jakie zachodzą w przyrodzie. Będziemy do tego zobligowani, co stwarza możliwość wykonywania prac badawczych naukowcom Uniwersytetu Przyrodniczego. Wspólne prowadzenie monitoringu będzie dla nas z punktu ekonomicznego korzystne, a dla naukowców Uniwersytetu Przyrodniczego twórcze”.

Doktor inż. Rafał Kurczewski, zastępca dyrektora WPN ds. Ochrony Przyrody i Obszarów NATURA 2000: „Nasze podstawowe założenie to chronić wszystko, co w Parku występuje, i tę unikatową florę oraz faunę, i tę mniej, ale na terenie WPN występującą, która też podlega ochronie. Oczekujemy, że porozumienie podpisane z uczelnią przyrodniczą sprawi, iż sami naukowcy zaproponują nam tematy badań i zaangażują się w liczne działania dotyczące badania konkretnych gatunków oraz siedlisk. Na przykład podjęliśmy ostatnio działania w ratowaniu fauny płazów, które są gatunkami na wymarciu, a których ochrona wynika z dyrektywy siedliskowej. Myślę tu o kumaku nizinnym i traszce grzebieniastej. Jest też w Parku problem z wodami i obniżaniem ich poziomu, co powoduje, że znikają takie stanowiska, a wraz z nimi wspomniana fauna”.

Podpisane porozumienie jest szansą dla niemalże wszystkich wydziałów naszej uczelni, by nawiązać ściślejsze wzajemne kontakty. Pierwszy w nurt współpracy z Wielkopolskim Parkiem Narodowym wpisał się Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach. Dziekan, prof. dr hab. Piotr Śłośar, usankcjonował współpracę z dyrekcją Wielkopolskiego Parku Narodowego, podpisując podobne, uściślające porozumienie na szczeblu wydziału. Teraz ta współpraca WMWZ będzie poszerzana o organizowanie wspólnych konferencji, seminariów, sympozjów, wykładów, szkoleń i praktyk studenckich odbywanych latem na terenie Parku, szczególnie dla studentów turystyki przyrodniczej. ♦

Jerzy Lorych

Współpraca UPP z podmiotem komercyjnym

Puławska Spółka Euromed Technologie Medyczne – Euromed Medical Devices jest dystrybutorem i producentem aparatury medycznej oraz prowadzi prace badawczo-wdrożeniowe, których celem jest rozwój i opracowanie zaawansowanej technologii medycznej. Jest przedsiębiorstwem planującym przeprowadzenie prac badawczych, rozwojowych oraz wdrożeniowych w dziedzinach związanych z medycyną i weterynarią. By wyjść naprzeciw zainteresowaniom podmiotu komercyjnego i podjęciu wspólnych prac z naszymi naukowcami, prof. dr hab. Jan Pikul, JM Rektor UPP, 15 listopada podpisał list intencyjny z Kingą Spychalską, prezes Zarządu Euromed oraz z Wojciechem Pawlickim, dyrektorem zarządzającym Euromed Technologie Medyczne – Euromed Medical Devices. Wydarzenie odbyło się w obecności dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach, prof. dr hab. Piotra Ślósarza oraz dyrektora Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Weterynaryjnej Macieja Gogulskiego.

Podpisanie dokumentu ma wypracować stanowisko w dziedzinie prac badawczo-rozwojowych oraz certyfikacji, jakie Euromed zamierza zlecić w ramach swoich inwestycji jednostkom naukowym naszej uczelni. List intencyjny ma również umożliwić pracownikom naukowym UPP przeprowadzenie własnych programów badawczych w oparciu o programy badawczo-rozwojowe firmy Euromed.

*

Spółka Euromed produkuje aparaturę medyczną, m.in. USG, RTG i KTG, aparaturę śródoperacyjną oraz okołoporodową. Współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi. Mieści się w Puławskim Parku Naukowo-Technologicznym. ♦

rzecznik prasowy UPP

Fot. Krys tyra Madelska-Pawlak

List intencyjny podpisali: JM Rektor UPP, prof. dr hab. Jan Pikul (w środku) oraz Kinga Spychalska, prezes Zarządu Euromed i Wojciech Pawlicki, dyrektor zarządzający Euromed Technologie Medyczne – Euromed Medical Devices (oboje obok rektora), w obecności dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach UPP, prof. dr hab. Piotra Ślósarza (pierwszy z lewej) oraz dyrektora Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Weterynaryjnej, lek. wet. Macieja Gogulskiego

Profesor Andrzej Grzywacz, doktor *honoris causa* UPP, doktorem honorowym Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu

14 listopada 2017 r.

W połowie listopada w Auli Jana Pawła II Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu odbyła się uroczystość nadania tytułu doktora *honoris causa* prof. dr. hab. Andrzejowi Grzywaczowi, który od 2008 r. jest doktorem honorowym naszego Uniwersytetu*, a od 2014 – także Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie. Uroczystość stanowiła zwieńczenie Święta Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, podczas którego pracownikom wręczono odznaczenia państwowe i resortowe oraz nagrody. Rektor, prof. dr hab. Tadeusz Trziszka, odczytał Uchwałę Senatu UPWr nr 87/2017 z 29 września 2017 r. o nadaniu tytułu doktora *ho-*

noris causa Profesorowi Andrzejowi Grzywaczowi, byłemu przewodniczącemu Konwentu UPWr. Laudację wygłosił prof. Bogdan Stępień, dziekan Wydziału Przyrodniczo-Technologicznego, a akt promocji odczytał prof. Stanisław Pietr z Katedry Ochrony Roślin.

Nowo promowany doktor honorowy wygłosił wykład o lesie jako bogatym źródle wartości społecznych i kulturowych oraz doznań estetycznych. Po uroczystości w gmachu głównym nastąpiło odsłonięcie nazwiska prof. Andrzeja Grzywacza na tablicy upamiętniającej doktorów *honoris causa* wrocławskiej uczelni. Złożono także wiązkę kwiatów pod tablicą upamiętniającą zamordowanych polskich profesorów uczelni lwowskich. ♦

* O tej uroczystości prof. dr hab. Małgorzata Mańka pisała w numerze 1–2/2015 „Więści Akademickich” (przyp. red.).

Małgorzata Mańka

Fot. Tomasz Lewandowski

Profesor dr hab. Andrzej Grzywacz podczas odczytywania uchwały Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu o nadaniu tytułu doktora *honoris causa*

Cenny czas...

XXI Międzynarodowe Targi Książki w Krakowie

W dniach 26–29 października w EXPO Kraków odbyły się XXI Międzynarodowe Targi Książki w Krakowie. Uchodzą one za niezwykle ważne i mają szczególne znaczenie zarówno dla czytelników, jak i przedstawicieli branży – wydawców, hurtowników, księgarzy i bibliotekarzy. O ich randze mogą świadczyć liczby: 678 wystawców z 20 krajów, 71 tys. odwiedzających, 1100 godzin programu towarzyszącego, 600 akredytowanych dziennikarzy. Gościem honorowym tegorocznej edycji była Francja, a mottem słowa portugalskiego pisarza Fernando Pessoa: „Czytam i staję się wolny”.

W programie towarzyszącym znalazło się wiele wyjątkowych propozycji. Od października trwał Festiwal Conrada, który zgromadził ponad 20 tys. czytelników. Wręczono po raz szósty tytuły ambasadorów Międzynarodowych Targów Książki w Krakowie. Otrzymali je: Andrzej Kossowski, dyrektor Instytutu Muzyki i Tańca; Adolf Weltschek, dyrektor Teatru Groteska; Aniela Topulos oraz Janusz Leon Wiśniewski.

Istotnym wydarzeniem na Międzynarodowych Targach Książki w Krakowie jest prestiżowy Konkurs o Nagrodę im. Jana Długosza, którego celem jest popularyzowanie oraz nagradzanie dzieł wnoszących istotny wkład w rozwój nauki i kultury. W tym roku przypadła jubileuszowa, dwudziesta już edycja konkursu, co zaowocowało rekordową liczbą zgłoszeń. Laureatem został Przemysław Czapliński (UAM Poznań) za książkę *Poruszona mapa*. „Postawił [on] sobie ciekawe i – jak się okazało – bardzo aktualne zadanie: opowiedzieć o fenomenie postrzegania przez Polaków miejsca, w którym żyją, naszej wyobrażonej geografii, czyli tego, gdzie mentalnie według Polaków leży Polska. Czy przesuwają się na zachód? Jak zmienia się nasze postrzeganie samych siebie w kontekście sąsiadów?” (Cytat za: <https://www.wydawnictwoliterackie.pl/ksiazka/3994/Poruszona-mapa---Przemyslaw-Czaplinski>)

Podczas targów zostały rozstrzygnięte również inne coroczne konkursy: GAUDEAMUS, EDYCJA na Książkę Edytorsko Doskonałą czy Ranking Drukarń. Wydawnictwu UPP ogromną radość sprawiła nagroda za publikację książki Miłosza Walerzaka *Ogrody regularne na terenie dawnych Prus*, w kategorii za najlepszą książkę naukową lub dydaktyczną. Jej fundatorem są Targi Książki w Krakowie, dzięki czemu w przyszłorocznej edycji skorzystamy z możliwości bezpłatnego stoiska. Do konkursu organizowanego przez Stowarzyszenie Wydawców Szkół Wyższych zgłoszono w tym roku 68 publikacji z 18 wydawnictw. „Byłem pod wrażeniem nadesłanych książek. Wybór był trudny, bo poziom był bardzo wysoki. W tym momencie – trudnym dla książki naukowej i akademickiej – nagle mamy boom jakościowy i bardzo wysoki poziom edytorski i z tego wszyscy bardzo się cieszymy” – mówił członek jury Piotr Dobrołęcki. Statuetkę GAUDEAMUS zdobyło Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy za książkę Aleksandra Jankowskiego *Malarstwo ścienne drewnianych świątyń Wielkopolski 1795–1939*.

Na targach odbyło się kilkaset spotkań z ponad 700 pisarzami z Polski i zagranicy, ale też osobami znanymi, gwiazdami czy celebrytami. Na stoiskach wydawców oraz w specjalnie utworzonej „strefie autora” można było z nimi przez chwilę porozmawiać i zdobyć autografy. W licznej grupie

zaproszonych znaleźli się m.in.: Katarzyna Bonda, Jacek Dukaj, Marek Krajewski, Camilla Läckberg, Roma Ligocka, Ewa Lipska, Andrzej Maleszka, Zygmunt Miłoszewski, Remigiusz Mróz, Nela Mała Reporterka, Olga Tokarczuk, Nicholas Sparks, Ewa Wachowicz, Martyna Wojciechowska i Adam Zagajewski.

Na stoisko UPP od lat trafiają zainteresowani tematyką poruszaną w książkach naszych autorów: specjaliści – reprezentanci konkretnych dziedzin nauki, bibliotekarze (zwykle jednostek naukowych), studenci pokrewnych uczelni znajdujący w opracowaniach z UPP poszukiwane kompendia wiedzy, ale też czytelnicy oczekujący nowych książek popularnonaukowych czy poradnikowych.

Oprócz wydarzeń adresowanych do czytelników na krakowskich targach odbywają się spotkania branżowe z udziałem wystawców. Dla nas są okazją do wzbogacenia wiedzy, skonfrontowania efektów naszej pracy, kwalifikacji i umiejętności z produkcją innych wydawnictw oraz zachętą do dalszych starań o jak najwyższą jakość opracowywania książek naszych autorów w nowoczesnej, przyjaznej odbiorcy szacie graficznej i tekstowej. ♦

Lucyna Borowczyk

Z dumą prezentujemy nagrodzoną książkę

Fot. Piotr Krybus

Zakład Doświadczalny Żywienia Zwierząt w Gorzynie współpracuje ze światowymi firmami biotechnologicznymi

Przed 66. laty, po wyodrębnieniu z Uniwersytetu Poznańskiego studiów rolniczo-leśnych i powołaniu samodzielnej uczelni – Wyższej Szkoły Rolniczej, ówcześni naukowcy – zootechnicy – nie zwlekając rozpoczęli prace doświadczalne w żywieniu świń i drobiu. Wybór miejsca padł na gospodarstwo rolne w Gorzynie koło Międzychodu. Te pionierskie, eksperymentalne prace dotyczyły m.in. badań kiszonkarskich i żywienia dzikich kaczek w chowie wolierowym. Takie były początki. Prekursorem doświadczeń był prof. dr hab. Kazimierz Gawęcki, a kontynuatorem, lecz na znacznie większą skalę, zespół badaczy pod kierownictwem prof. dr hab. Andrzeja Rutkowskiego.

Dyrektor Zakładu Doświadczalnego Żywienia Zwierząt w Gorzynie, prof. dr hab. Andrzej Rutkowski

W 1993 r. dotychczasową Stację Doświadczalną Katedry Żywienia Zwierząt przekształcono w samodzielną i samofinansującą się jednostkę – Zakład Doświadczalny Żywienia Zwierząt Akademii Rolniczej, a pierwszym jego dyrektorem został prof. dr hab. Andrzej Podkański. Największy rozkwit gorzyńskiej placówki naukowo-badawczej nastąpił w ostatnich 11 latach. Od 2006 r. placówką kieruje prof. dr hab. Andrzej Rutkowski, dobry organizator i wybitny specjalista z zakresu żywienia zwierząt. W tym krótkim okresie Zakład został niemal całkowicie zmodernizowany i wyposażony w nowoczesną aparaturę badawczą. Prace remontowo-adaptacyjne i inwestycje pochłonęły ponad 2 000 000 PLN wygospodarowanych ze środków zewnętrznych. Dzięki tym zabiegom ZDZZ w Gorzynie spełnia wszelkie wymagania stawiane współczesnym europejskim ośrodkom naukowo-badawczym w dziedzinie żywienia zwierząt monogastrycznych. Realizowane są tu doświadczenia o charakterze eksperymentalnym

(czyli kontynuacja doświadczeń żywieniowych na drobiu i świniach) oraz działalność dydaktyczna dla zootechniki, weterynarii oraz agroturystyki i turystyki przyrodniczej.

Gorzyn wśród światowych firm biotechnologicznych

Każdego roku Zakład Doświadczalny Żywienia Zwierząt w Gorzynie realizuje badania rejestracyjne licznych dodatków paszowych. Wykonuje się tu od kilkunastu do kilkudziesięciu prac badawczo-eksperymentalnych zleczanych przez jednostki krajowe oraz europejskie i światowe ośrodki naukowo-przemysłowe, nawet z USA. Znaczącą pozycję stanowią badania dla macierzystej Katedry Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Profesor dr hab. Andrzej Rutkowski zaznacza: „Mimo że jesteśmy jedynym tego typu zakładem doświadczalnym w Polsce, mamy problemy, i to poważne, myśląc o przyszłości. Chlewnia jest obiektem z początku lat pięćdziesiątych ubiegłego wieku, w dodatku dzierzawionym i zlokalizowanym wśród parkowego starodrzewu, w sąsiedztwie podworskiego pałacu, co nie sprzyja prowadzeniu tego typu hodowli. Mamy w planie, jeśli będą tylko środki, bo projekt już jest, budowę chlewni doświadczalnej z prawdziwego zdarzenia. Może to zabrzmie dumnie, ale czujemy się monopolistami przez małe »m«, chociaż pracujemy w starych budynkach. Finansowo »stanęliśmy na nogach« w momencie, gdy rozpoczęliśmy otrzymywać zlecenia z dużych koncernów biotechnologicznych. Prace żmudne, wymagające dużej precyzji, dokładności i wiedzy pracowników, ale pod względem naukowym i ekonomicznym bardzo korzystne. To świadczy – podkreśla prof. Rutkowski – że potrafimy spełniać wymagania homogeniczności pasz, czyli jednorodności, co jest priorytetem w naszych badaniach żywieniowych. Dzięki specjalistycznemu

Siedziba Zakładu w Gorzynie

Fot. 4 x Robert Wilkuła

Gęś pomorska z młodymi

wyposażeniu (wspólne z Katedrą Żywienia Zwierząt i Gospodarki Żywniowej UPP) i wykwalifikowanej kadrze naukowo-technicznej Gorzyń spełnia wszystkie warunki stawiane przez ośrodki biotechnologiczne w badaniu pasz i dodatków paszowych”.

W Gorzynie realizuje się bardzo ważny rządowy program paszowy

Zadanie ogromne, rozłożone na co najmniej 10 lat intensywnych doświadczeń. Zleceniodawcą tego programu badań jest Rada Ministrów RP. Dotyczy on zwiększenia obecności rodzimego białka paszowego w żywieniu zwierząt monogastrycznych. Pierwsze wyniki już są. Naukowcy z Katedry Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej UPP, doktorzy: Małgorzata Kasprovicz-Potocka, Anita Zaworska, Marcin Hejdysz i Sebastian Kaczmarek, wykonujący badania pod kierunkiem prof. dr. hab. Andrzeja Rutkowskiego, zapewniają, że dotychczasowe efekty w żywieniu trzody chlewnej i drobiu z wykorzystaniem krajowych źródeł białka roślinnego są bardzo obiecujące. I jest ogromna szansa, by w niedalekiej przyszłości w co najmniej 50% krajowe białko zastąpiło import zmodyfikowanej genetycznie poekstrakcyjnej śrutu sojowej. Ten

Sebrytka złota

kilkuletni program jest realizowany wspólnie z naukowcami naszej uczelni: z dziedziny agronomii i ekonomiki oraz z genetykami Instytutu Genetyki Roślin Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu. Magistranci, doktoranci i doktorzy wykonują przy okazji oryginalne prace promocyjne publikowane w wysoko punktowanych czasopismach naukowych. Niezależnie od „ministerialnego” programu w Gorzynie są realizowane także badania statutowe, co jest podstawową powinnością zakładu doświadczalnego UPP.

Kolekcja zwierząt egzotycznych

Chów zwierząt egzotycznych jest przeznaczony dla gospodarstw agroturystycznych. Zakład posiada – jedyne na Uniwersytecie Przyrodniczym – zarodowe stado świni złotnickiej pstrej wyhodowanej przez prof. dr. hab. Stefana Alexandrowicza oraz rzadko spotykane w Polsce stada m.in. bydła szkockiego, danieli, emu, owiec kameruńskich, kóz anglohubijskich, ozdobnych świnek morskich (kawii), gęsi tulujskich, sewastopolskich, a także zapomniane i amatorskie rasy ptactwa grzebiącego i wodnego o dużym znaczeniu dydaktycznym dla szeroko rozumianej agroturystyki. „Zwierzęta te – jak zaznacza prof. dr. hab. Andrzej Rutkowski – są wdzięcznym obiektem zainteresowania odwiedzającej nas licznie młodzieży szkolnej i przedszkolaków. To może nam nieraz przeszkadza w pracy, ale staramy się być przewodnikami po naszym minizoo. Zakład w Gorzynie to także doskonały poligon doświadczalny w zdobywaniu wiedzy zootechnicznej i umiejętności praktycznych przez studentów naszej uczelni. Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach kształcimy młodzież na kierunku agroturystyka. Studenci, również z innych ośrodków akademickich, odbywają tu terenowe zajęcia poznawcze” – zaakcentował na zakończenie mojej wizyty w ZDZZ w Gorzynie jego dyrektor, prof. dr. hab. Andrzej Rutkowski, który z dumą oprowadzał mnie po kilkun hektarowym terenie pośród woiher, a także wybiegów zasiedlonych licznymi gatunkami i rasami ciekawych ptaków oraz ssaków. ◆

Jerzy Lorych

Wieści z zakładów...

Certyfikat jakości owoców z Przybrody

Rolniczo-Sadownicze Gospodarstwo Doświadczalne Przybroda podobnie jak w latach ubiegłych uzyskało „Certyfikat Integrowanej Produkcji” z tegorocznych zbiorów jabłek. Jest to potwierdzenie wysokiej jakości owoców produkowanych w tutejszym sadzie. Obecnie całą procedurę certyfikacji przeprowadza i kontroluje niezależna firma SGS Polska Sp. z o.o. Dokument potwierdza, że jabłka z Przybrody są zarówno smaczne, jak i zdrowe, nie zawierają pozostałości środków ochrony roślin. Wszystkie zabiegi przeprowadzone w sadzie zostały wykonane preparatami zarejestrowanymi w tej uprawie, w odpowiednim terminie oraz w zalecanej dawce. Z tych samych certyfikowanych owoców w R-SGD Przybroda jest tłoczony wyjątkowy w smaku, naturalnie mętny 100% sok jabłkowy. ♦

Filip Mazur,
dyrektor R-SGD Przybroda

Skam: archiwum R-SGD Przybroda

Wycena i aukcja tryków jak za dawnych lat

Siedemnastego października 2017 r. na terenie Rolniczego Gospodarstwa Doświadczalnego w Brodach odbyła się wycena i aukcja tryków rasy wielkopolskiej. Owce tej rasy są związane z Brodami od ponad pięćdziesięciu lat. Nazwy gospodarstwa w Brodach się zmieniały, a prace nad udoskonaleniem rasy wielkopolskiej były nieustannie prowadzone przez Katedrę Hodowli i Produkcji Owiec pod kierownictwem prof. dr. hab. Zdzisława Śliwy. Jest to jedna z najliczniejszych ras zachowawczych owiec w Polsce. Rolnicze Gospodarstwo Doświadczalne w Brodach, które jest kolebką owcy wiel-

kopolskiej, corocznie uczestniczy w wystawach krajowych i regionalnych, zdobywając czempiony. Zwierzęta są przygotowywane do udziału w wystawach przez głównego zootechnika – Gabrielę Woźną.

Mięso z jagniąt – potomstwa wyjątkowych tryków biorących udział w wystawach – mogłoby z powodzeniem gościć na stołach Wielkopolan, stanowiąc smaczną i korzystną dla zdrowia alternatywę dla wieprzowiny. Wzorem wielu państw europejskich warto byłoby zainicjować nową, ciekawą tradycję spożywania tego znakomitego mięsa w okresie Świąt Wielkanocnych.

Gospodarstwo w Brodach dysponuje dużą ilością materiału hodowlanego, bardzo dobrze przygotowanego do sprzedaży. W tym roku do wyceny przedstawiono 70 tryków. Komisja w składzie: prof. dr hab. Adam Gut – selekcjoner, prof. dr hab. Ryszard Steppa – selekcjoner z ramienia Regionalnego Związku Hodowców Owiec i Kóz w Poznaniu oraz Mieczysław Piechocki, bardzo wysoko wyceniła tryki wielkopolskie. Na aukcję zjechało wielu hodowców, którzy w trakcie wyceny wybierali tryki do swoich stad. Po wycenie komisja, hodowcy oraz pracownicy wraz z dyrektorem RGD, mgr. inż. Edwardem Warychem, spotkali się przy biesiadnym stole. W pięknej jesiennej aurze dyskutowano o problemach związanych z owczarstwem w Polsce oraz poprawą efektywności produkcji owczarskiej. Po poczęstunku goście zwiedzili salę poświęconą pamięci profesora Zdzisława Śliwy i z zakupionymi trykami pełni wrażeń wyjechali z fermy w Brodkach. ♦

Fot. Nikodem Woźny

Wycena i aukcja tryków rasy wielkopolskiej na terenie Rolniczego Gospodarstwa Doświadczalnego w Brodach

Gabriela Woźna

Seminarium „Zdrowotność racic” w Przybrodzie

W dniu 21 listopada w Rolniczo-Sadowniczym Gospodarstwie Doświadczalnym Przybroda odbyło się seminarium zorganizowane przez Polskie Towarzystwo Zootechniczne Koło w Poznaniu przy współpracy z Przedsiębiorstwem Handlowym Konrad. Licznie przybyli goście i studenci Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu zebrali się w sali wykładowej pałacu w Przybrodzie. Uczestników przywitani: prof. dr hab. Zbigniew Sobek ze strony organizatora oraz gospodarz, dyrektor mgr inż. Filip Mazur. Temat seminarium dotyczył bardzo aktualnego problemu zdrowotności racic u krów mlecznych. Wykładowcy z Polski – dr Katarzyna Rzewuska z Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka oraz Danii – Claus Langdahl z firmy Viking Genetics – precyzyjnie wyjaśnili hodowcom, jak ważne jest dbanie o zdrowe racice u krów. Przedstawili konkretne systemy monitorujące zdrowotność stada pod tym kątem. Następnie Jarosław Wiczorek, przedstawiciel firmy Ecolab, zaprezentował środki higieniczne i sposoby ich zastosowania, niezbędne do właściwej higieny racic.

Po części teoretycznej uczestnicy seminarium: hodowcy i studenci, udali się do specjalnie przygotowanego budynku inwentarskiego na terenie R-SGD Przybroda na pokaz praktycznej korekcji racic, prowadzony przez Henrika Jorgense na z Danii. Ze względu na duże zainteresowanie oraz ilość

uczestniczących osób, wszystkie zabiegi transmitowane były na wcześniej przygotowanym telebimie.

Organizatorów cieszyło przybycie ponad 120 uczestników oraz ich aktywny udział w ciekawym szkoleniu, a gospodarstwo w Przybrodzie z przyjemnością podjęło się pomocy w przygotowaniu tak fachowego seminarium.

inż. Piotr Gimzicki

Wykład dr Katarzyny Rzewuskiej

Fot. archiwum R-SGD Przybroda

Szkolenie korektorów gwarancją jakości danych o zdrowotności racic

Współpraca Katedry Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt UPP z Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka (PFHBiPM) umożliwiła przeprowadzenie na UPP drugiej edycji szkolenia, którego adresatami były osoby wykonujące korekcję racic u bydła. Dnia 27 października prof. Johann Kofler (Uniwersytet Medycyny Weterynaryjnej w Wiedniu) 17 uczestnikom przybliżył zagadnienia związane z anatomią racic i etiologią ich schorzeń. Przedstawił także cięcia terapeutyczne oraz „ICAR Atlas Zdrowia Racic”, który zawiera międzynarodowy wykaz chorób racic. Współpraca Centrum Genetycznego PFHBiPM z ICAR (Międzynarodowy Komitet do Spraw Oceny Użytkowości Zwierząt) umożliwiła stworzenie plakatu przedstawiającego schorzenia zawarte we wspomnianym atlasie.

Podczas drugiego dnia szkolenia dr Katarzyna Rzewuska przedstawiła aplikację „CGen korekcja” do gromadzenia danych o zdrowotności racic, a korektorzy mieli okazję poznać jej funkcjonalność na urządzeniach mobilnych. Profesor Kofler zweryfikował umiejętności praktyczne uczestników wykonywania korekcji w Uniwersyteckim Centrum Medycyny

Nauka obsługi aplikacji „CGen korekcja”

Fot. 2 x Ryszard Lesiakowski

Weterynaryjnej. Fragmenty kończyn zostały udostępnione do celów szkoleniowych dzięki uprzejmości ubojni Murawscy Sp. z o.o. sp. k. w Żerkowie.

Prowadzenie regularnych szkoleń korektorów i prawidłowe stawianie diagnoz wprowadzanych do aplikacji „CGen korekcja” podczas wykonywania korekcji pozwoli na uzyskanie wysokiej jakości danych, użytecznych do celów naukowych. Zbieranie informacji o nowych cechach (tu: zdrowotności racic) jest istotne dla uruchomienia oceny wartości hodowlanej. W połączeniu z genotypowaniem zwierząt pozwoli utworzyć populację referencyjną, dzięki czemu będzie możliwe prowadzenie oceny genomowej dla cech nieuwzględnionych obecnie w polskim indeksie selekcyjnym. W efekcie tych działań polskie krowy będą zdrowsze, a gospodarstwa bardziej efektywne ekonomicznie. ♦

*mgr Agata Gindera,
dr Katarzyna Rzewuska,
dr hab. Tomasz Strabel, prof. nadzw.*

Profesor Johann Kofler podczas prezentacji cięć terapeutycznych

Listopad miesiącem przedsiębiorczości

W roku akademickim 2017/2018 punktem wyjścia do realizacji zajęć dla studentów naszej uczelni, w tym również studentów drugiego stopnia, którzy zajęcia realizują w ramach jednego z przedmiotów obowiązkowych, był „Światowy Tydzień Przedsiębiorczości”. Prężnie rozwijającą się współpracą z instytucjami wspierającymi rozwój przedsiębiorczości w regionie uświadomiła i przybliżyła studentom zagadnienia związane z innowacyjnością, myśleniem projektowym, zakładaniem własnej firmy czy funkcjonowaniem w przestrzeni gospodarczej. Na tej podstawie w listopadzie zorganizowano „Dni Przedsiębiorczości »Poznań Business Days«”, które rozpoczęły miesiąc wykładów, warsztatów oraz szkoleń z umiejętności miękkich i przedsiębiorczości.

Na dobry początek zorganizowano warsztat „Od pomysłu do biznesu, krok po kroku”. Pobudzenie kreatywności oraz zaszczepienie ziarenka innowacji i przedsiębiorczości wśród studentów umożliwiło uczestnictwo w warsztacie „Wstęp do *design thinking* – projektowanie innowacji”. Wszystko dzięki współpracy z Akademickim Inkubatorem Przedsiębiorczości oraz Poznańskim Parkiem Naukowo-Technologicznym Fundacji UAM, który zorganizował również grę symulacyjną opartą na teorii ról zespołowych „Budowniczy na krańcu świata”. Partnerem Przedsiębiorczości był Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz Wielkopolska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, której wystąpienia na temat pozadotacyjnych form wsparcia, porównania źródeł finansowania działalności gospodarczej z dotacji i pożyczek, a także wystąpienie motywacyjne dodające odwagi, by przyjmować postawę przedsiębiorczą, wzbudziły duże zainteresowanie uczestników. Wykład przeprowadzony przez doradcę ds. przedsiębiorczo-

ści z Biura Karier umożliwił określenie przyszłych trendów i zawodów przyszłości oraz dał odpowiedź na pytanie: „Jaką firmę warto założyć w XXI wieku?”

Dzięki współpracy z Urzędem Marszałkowskim Województwa Wielkopolskiego powstał pilotażowy projekt zorganizowania cyklu trzech spotkań pod nazwą „Ja – Przedsiębiorca”, poświęconych zakładaniu własnej firmy, diagnozowaniu potrzeb klienta i jego pozyskiwaniu, unikatowości produktu/usługi, sposobom finansowania inwestycji, autoprezentacji i wystąpieniom publicznym. Zorganizowano również prezentację branżowych *start-upów*. Cenny umiejętności dostarczyły warsztaty z autoprezentacji podczas rozmowy kwalifikacyjnej oraz skuteczności zawodowej na rynku pracy, przeprowadzone we współpracy z Centrum Informacji i Planowania Kariery Zawodowej, oraz budowania i zarządzania marką osobistą, zorganizowane przez specjalistę HR z firmy z branży *assistance*. Nowością wśród warsztatów było zaznajomienie uczestników z procesem oceny kandydatów podczas rekrutacji zwanym „Assessment Center”. To najsukceszniejsza, ale i najbardziej kosztochłonna metoda oceny przyszłych pracowników. Uczestnicy byli oceniani na podstawie przygotowanych wcześniej kompetencji. Podczas rozwiązywania zadania można było przyjrzeć się rolom zespołowym przyjmowanym w grupie. Okazało się, że „nie taki diabeł straszny...” Zajęcia spotkały się z dużym zainteresowaniem studentów, a Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu zyskał miano Uniwersytetu Przyjaznego Przedsiębiorczości. ♦

*Sandra Witczak,
Dział Marketingu i Komunikacji UPP/Biuro Karier UPP*

Pięćdziesiąt lat minęło...

Tegoroczny początek roku akademickiego zbiegł się ze wspaniałym Jubileuszem, który świętowaliśmy razem z Profesorem Mikołajem Knaflewskim. Pierwszego października 2017 r. przypadała 50. rocznica rozpoczęcia przez Niego pracy w Katedrze Warzywnictwa. Był to równocześnie jubileusz pracy Profesora nad zagadnieniami związanymi ze szparagami. Z tej okazji Polski Związek Producentów Szparaga w marcu 2017 r. uhonorował Profesora Knaflewskiego statuetką „Złoty Szparagów”, wręczoną uroczystie przez prezesa, mgr. inż. Mariana Jakobsze, na XX Międzynarodowej Konferencji Szparagowej w Nowym Tomyślu.

Profesor dr hab. Mikołaj Knaflewski jest związany z naszą uczelnią od czasu studiów ukończonych w roku 1966. Roczny staż asystencki odbył w Katedrze Genetyki i Hodowli Roślin Ogrodniczych. W 1967 r. podjął pracę w Katedrze Warzywnictwa, gdzie uzyskał wszystkie stopnie naukowe i stanowiska, aż do profesora zwyczajnego w 2002 r.

Z okazji Jubileuszu Profesor kierownik Katedry Warzywnictwa, prof. dr hab. Krzysztof Sobieralski, pod koniec wrze-

śnia zaprosił Jubilata, obecnych i emerytowanych pracowników Katedry oraz innych gości, w tym dziekana Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, dr. hab. Tomasza Kosiadę, a także doktorantów profesora Knaflewskiego na okolicznościowe spotkanie w pięknej marmurowej sali pałacu w Marcelinie.

W 50. rocznicę rozpoczęcia pracy w Katedrze Warzywnictwa Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu kierownik Katedry przekazał Szanownemu Profesorowi serdecznie życzenia oraz gratulacje z okazji wspaniałych i uznanych osiągnięć naukowych, przede wszystkim w dziedzinie związanej z biologią i uprawą szparaga. Wyraził także uznanie dla działalności dydaktycznej i promocyjnej Profesora, jak również organizacyjnej na rzecz naszej uczelni i polskiego ogrodnictwa. Przekazał serdeczne podziękowania za dotychczasową współpracę i wspieranie pracowników Katedry swoim bogatym doświadczeniem. Życzył Profesorowi dalszych sukcesów, satysfakcji z dokonań, dobrego zdrowia i pomyślności w życiu osobistym.

Na spotkaniu w miłej atmosferze toczyły się ciekawe rozmowy i wspomnienia współpracowników Profesora, także tych, którzy dzięki niemu postanowili związać swoje losy z naszą uczelnią. Profesor Knaflewski z kolei opowiedział o początkach swojej kariery oraz pracy na rzecz Wydziału w latach 1996–2002, gdy sprawował funkcję dziekana. Opowiedział także o swoich związkach z Marcelinem, gdzie znajdują się stacje doświadczalne katedr WOAK i o działaniach na rzecz zachowania tego obiektu dla uczelni i Wydziału. Więcej informacji na ten temat znajduje się w artykułach profesora Knaflewskiego: *Marcelin – miejsce badań, dydaktyki, praktyk i spotkań* – opracowanie do książki wydanej w 2016 r. z okazji 60-lecia WOAK oraz *Czterdzieści lat banku genów szparaga* – „Więści Akademickie” 2014, nr 7–8.

Profesor obecnie określa siebie mianem „aktywnego pracownika nieetatowego”. W bieżącym roku mogliśmy pogratulować Mu uznanych wyróżnień i osiągnięć organizacyjnych. Było to na przykład zorganizowanie dwóch konferencji szparagowych, w tym wspomnianej XX Międzynarodowej Konferencji Szparagowej w Nowym Tomyślu i udział w dwóch kolejnych. Jedną z nich było Międzynarodowe Sympozjum Szparagowe odbywające się co cztery lata. W 2017 r. zorganizowano je w Poczdamie, gdzie Profesor wygłosił wykład inauguracyjny „Research in asparagus and its application into practice – a 50 year overview”. Ponadto zasługi Profesora zostały uhonorowane medalem przyznawanym z okazji 30-lecia Polskiego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych. Odznaczenie zostało wręczone na spotkaniu, które odbyło się we wrześniu 2017 r. w Krakowie. Kolejnym wyróżnieniem jest medal, który Profesor odebrał w lipcu tego roku w Hangzhou w Chinach, za zasługi dla tego miasta i regionu. Profesor był jedną z 11 osób z całego świata uhonorowanych tym wyróżnieniem.

Pamiętką jubileuszowego spotkania z okazji 50-lecia pracy prof. dr. hab. Mikołaja Knaflewskiego w Katedrze Warzywnictwa, które zorganizowano w Marcelinie w piękny, słoneczny dzień, jest wspólne zdjęcie na schodach pałacu od strony parku. ♦

Fot. archiwum Mikołaja Knaflewskiego

Pamiętkowe zdjęcie na schodach pałacu w Marcelinie (od strony ogrodu); prof. dr hab. Mikołaj Knaflewski stoi w środku pierwszego rzędu

Fot. Anna Zaworska

Wystąpienie Profesora Knaflewskiego na Jubileuszu 50-lecia pracy w Katedrze Warzywnictwa

mgr Anna Zaworska

Medal pięćdziesięciolecia ukończenia studiów rocznika 1967 WTD (awers i rewers)

Spotkanie po pół wieku

Pięknym obyczajem grup absolwentów jednego rocznika są powroty do młodzięcych czasów studiów na wspólnych spotkaniach. Podtrzymuje się w ten sposób zawiązane wówczas więzy koleżeńskie i przyjaźnie. Dzięki nim więzi te się umacniają i z rosnącą intensywnością dają kolejne porcje radości z wypadów wspomnieniowych w coraz bardziej oddalające się przygody i przeżycia.

Rok bieżący jest dla nas, absolwentów rocznika 1967 Wydziału Technologii Drewna UPP, szczególnie, mija bowiem dokładnie pół wieku od naturalnego rozstania się na naszą *Alma Mater*, wówczas Wyższą Szkołą Rolniczą. Było wtedy, co całkowicie zrozumiałe, bardzo uroczyste. Odmrozną radość jednak osnuwała mglista niepewność co do losów dorosłego życia. Od tego momentu dla jednych rozpoczęły się, jak się później okazało, wspaniałe kariery zawodowe, dla innych były to początki poszukiwań swojego miejsca w zawodzie drzewiarza, dla innych wreszcie wejście na drogę, która ze zdobytą wiedzą miała niewiele lub prawie nic wspólnego.

Pierwszy zjazd absolwentów WTD rocznik 1967 odbył się po dziesięciu latach od opuszczenia murów uczelni. Bardzo licznie ją wówczas odwiedziliśmy i już wtedy zauważyliśmy poważne zmiany – nowy budynek wydziałowy i nową nazwę: Akademię Rolniczą. Pojawiła się wtedy nieodparta potrzeba spotkania się co jakiś czas, a postanowienie to z różną częstotliwością było odtąd gorliwie realizowane. W roku bieżącym, roku doniosłego Jubileuszu, spotkaliśmy się w dużym gronie już po raz ósmy. Niestety, wiele z naszych Koleżanek i jeszcze więcej Kolegów na ten bardzo uroczysty Zjazd nie przybyło. Spora grupa to osoby, które w jakiś niezrozumiały sposób od samego początku nie szukały okazji do koleżeńskich kontaktów. Jednak 24 osoby nie mogły pojawić się z przyczyn ostatecznych. Z nimi nie spotkamy się w obecnym wymiarze istnienia już nigdy...

Przygotowania do Jubileuszowego Zjazdu zaplanowano na wrzesień roku 2017. Zainicjowano je z dużym wyprzedzeniem czasowym. Należało zmobilizować tych wszystkich, którzy byli w zasięgu stałego kontaktu, aby zdecydowanie zadeklarowali swój udział w uroczystości oraz włączyli się w przygotowanie wydawnictwa upamiętniającego jubileusz. Zamierzenie to zostało doprowadzone do efektownego finału: powstało opracowanie pod tytułem *Księga pamiątkowa*, zawierające kilka całościowych bądź tylko fragmentarycznych opisów dokonanych zawodowych naszych Koleżanek i Kolegów oraz wspomnieniowy powrót do czasu studiów. Jest tam też galeria aktualnych fotografii uczestników zjazdu. Na okoliczność jubileuszu został wybito specjalnie zaprojektowany połączony medal umieszczony w indywidualnie dla każdego przygotowanym etui.

Główne obchody Jubileuszu odbyły się 14 września w sali Kolegium Rungego i miały niezwykle dostojny przebieg. Zaszczycił je swoim udziałem JM Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. dr hab. Jan Pikul, który dodatkowo objął to wydarzenie patronatem honorowym. Obecny był także dziekan Wydziału Technologii Drewna, prof. dr hab. Bartłomiej Mazela, który podobnie jak JM Rektor wystąpił w stroju i z insygniami przynależnymi pełnionej funkcji. Uroczystość w pięknym wnętrzu Kolegium Rungego przebiegła według rytuału przypisanego oficjalnym wystąpieniom najwyższych władz uczelni i wydziału. Należy jednak przy tym podkreślić, że nie przeszkodziło to wytworzeniu atmosfery charakterystycznej dla spotkań osób nastawionych do siebie niezwykle przyjaźnie.

Gośćmi honorowymi byli prof. dr hab. Lidia Helińska-Raczkowska i prof. dr hab. Stanisław Dziegielewski, należący do grona nauczy-

cieli akademickich, wówczas jeszcze na stanowiskach asystentów, prowadzących z nami przed pięćdziesięciu laty zajęcia ćwiczeniowe. Zaproszenie przyjął również prezes Stowarzyszenia Absolwentów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, mgr inż. Piotr Grygier.

Po krótkich okolicznościowych wystąpieniach rektora, dziekana i prezesa nastąpiło uroczyste odnowienie dyplomów ukończenia studiów, pięknie wykonanych na papierze czerpanym, z podniesłą treścią, podpisami rektora i dziekana oraz tłoczoną pieczęcią uczelni. Każdemu z absolwentów wręczył je JM Rektor, z kolei dziekan przekazał wszystkim specjalnie na tę okoliczność przygotowany list gratulacyjny.

Następnie na kilka krótkich chwil powróciliśmy do lat studenckich: sobie dla przypomnienia, a dostojnym gościom do ukazania naszych młodzięcych sylwetek i zachowań. Podjęła się tego osoba, która w owym czasie miała najszerze spojrzenie na całość spraw kształtujących nasze ówczesne życie – starosta roku. Wszyscy przenieśliśmy się w wyobraźni do lat studenckich, stwarzając w ten sposób nastrój będący wstępem do wiecznych i nocnych wspomnień. Włączyli się w to również też nasi byli nauczyciele: zarówno Profesor Dziegielewski, jak i Profesor Helińska-Raczkowska dorzucili kolejne opowieści na temat ówczesnego życia na wydziale.

Na koniec wszystkim dostojnym gościom podziękowaliśmy za przybycie, wręczyliśmy im kwiaty oraz okolicznościowy medal i *Księgę pamiątkową*. By oficjalna część jubileuszu nabrała należącego akademickiego blasku, na zakończenie odśpiewaliśmy tradycyjny hymn żakowski *Gaudeamus*, przypominając raz jeszcze atmosferę z czasów immatrykulacji i absolutorium. Po zakończeniu wszyscy zostali zaproszeni do wspólnej fotografii pamiątkowej, a potem na poczęstunek kawowy.

Część mniej oficjalną zorganizowaliśmy we własnym gronie. Wówczas wszystkim uczestnikom zjazdu wręczono *Księgę pamiątkową* i medale. Duet organizatorski, tak samo samozwańczy, jak we wszystkich poprzednich zjazdach, odczuł wielką satysfakcję w momencie, gdy kolega Zygmunt Kusch w imieniu wszystkich uczestników wręczył specjalnie im dedykowane puchary. Był to ostatni akcent uroczystości w Kolegium Rungego. Potem wszyscy – wraz z towarzyszącymi małżonkami – zostali zaproszeni do Ośrodka Naukowo-Dydaktycznego w Zielonce na spotkanie towarzyskie.

Nadanie obchodom wyjątkowo uroczystej oprawy stało się dla wszystkich uczestników źródłem nadzwyczajnych przeżyć. Z wypowiedzianych na gorąco opinii, a później ze spokojnych już ocen wynika, że przygotowanie tegorocznego spotkania to ogromna satysfakcja dla jej organizatorów, czemu towarzyszą bardzo entuzjastyczne odczucia każdego z uczestników.

Biesiadę w Zielonce zdominowała znakomita oprawa muzyczna: najpierw tradycyjny akordeon i wspólne wykonanie repertuaru śpiewnikowego z lat studenckich, a potem współczesne urządzenia elektroniczne. Towarzyszyły temu bardzo intensywne – jak dla naszej kategorii wiekowej – wyczyny taneczne.

Ze szczerym żalem przyszło się nam żegnać następnego dnia, po śniadaniu połączonym z wręczaniem pamiątkowych fotografii. Wielokrotnie powtarzano prośby, aby szybko zorganizować kolejne spotkania i ponownie przenieść się do dawno już minionej młodości. ♦

Stanisław Dolny i Jan Dudziński

Jubilaci i zaproszeni goście w sali Kolegium Rungego

Wręczenie dyplomu honorowego
(na zdjęciu od lewej Zdzisław Walczak
oraz JM Rektor, prof. dr. hab. Jan Pikul)

Stanisław Dolny przekazuje *Księgę pamiątkową*
JM Rektorowi, prof. dr. hab. Janowi Pikulowi

Bożena Krzyżńska przekazuje podziękowania dla dziekana,
prof. dr. hab. Bartłomieja Mazeli

Jubileusz 50-lecia ukończenia studiów rocznika 1967 WTD

Wspólna fotografia

Fot. 6 x archiwum Stanisława Dolnego

Noc Naukowców 2017

Dwudziestego dziewiątego września 2017 r. odbyła się Noc Naukowców (projekt: „EVERYDAYNIGHT. Wielkopolska Researchers' Night welcomes – Let the experience of the Night last every Day!” realizowany w ramach konkursu H2020-MSCA-NIGHT-2016 w Programie Ramowym UE HORIZON 2020). Jest to impreza, która już od 11 lat na stałe gości na mapie wydarzeń edukacyjnych miasta Poznania. Nasza uczelnia od dziewięciu lat aktywnie uczestniczy w tej imprezie, która jest doskonałą formą prezentacji szerokiemu audytorium tajemnic nauki i badań.

W tegorocznej edycji na terenie UPP odbyły się 82 imprezy, w tym m.in.: 43 warsztaty, 14 pokazów, 12 wykładów, 12 stoisk interaktywnych, sześć quizów oraz pięć degustacji w 15 budynkach na terenie kampusu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Najwięcej wydarzeń tradycyjnie odbyło się w budynku Collegium Maximum przy ul. Wojska Polskiego 28 oraz budynku Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu przy ul. Wojska Polskiego 31/33.

Dzięki aktywnemu zaangażowaniu około czterystu naukowców, doktorantów i studentów mogliśmy przybliżyć odwiedzającym specyfikę naszej uczelni, umożliwić bezpośrednio kontakt z kadrą, a także zaprowadzić młodych ludzi do sal wykładowych, laboratoriów i pracowni, w których być może jako studenci będą w przyszłości odbywać zajęcia.

Uczestnicy dopisali, a każdy znalazł coś interesującego dla siebie. Można było m.in. zobaczyć eksperymenty fizyczne dotyczące wody, dowiedzieć się o zaletach i wadach picia mleka, zapoznać się

z historią i rodzajami łucznictwa, nauczyć się profesjonalnej prezentacji w języku angielskim, posmakować chronionych produktów żywnościowych, zapoznać się z właściwościami i sposobami wykorzystania ciekłego azotu, dowiedzieć się, jak wzmocnić swoją odporność na jesień, gdzie raki zimą, poprawić kondycję fizyczną podczas *nordic walking* w lesie wokół jeziora Rusałka, przygotować tradycyjne i regionalne potrawy, a nawet przenieść się na chwilę na naukową wyprawę w lasy tropikalne, piknik nad rzeką czy poznać afrykańskie kraje.

W Nocy Naukowców 2017 czynny udział wzięło 35 jednostek z ośmiu wydziałów i dwie jednostki ogólnouczelniane (tabela), studenci z Koła Naukowego Biotechnologii „OPERON”, Sekcji Medycznej mAb, Koła Naukowego Dietetyków, Sekcji Łuczniczej Koła Leśników oraz Studenckie Koło AgroTur współpracujące z Katedrą Turystyki Wiejskiej podczas organizacji podchodów oraz licznie pomagający wolontariusze.

Wszystkim naukowcom, pracownikom administracyjnym i technicznym za dyspozycyjność, życzliwość i gotowość do pomocy w realizacji projektu Nocy Naukowców na naszej uczelni w imieniu władz i własnym serdecznie dziękuję. ♦

dr inż. Urszula Mojsiej,
koordynator projektu Nocy Naukowców na UPP,
Dział Marketingu i Komunikacji

Udział jednostek Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w Nocy Naukowców 2017

Wydziały/Jednostki ogólnouczelniane/Koła naukowe	Liczba jednostek	Liczba imprez	Liczba cykli
Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii	5	8	16
Instytut Inżynierii Biosystemów	3	3	3
Katedra Agronomii	2	2	4
Katedra Genetyki i Hodowli Roślin	1	1	3
Katedra Mikrobiologii Ogólnej i Środowiskowej	1	1	3
Katedra Gleboznawstwa i Ochrony Gruntów	1	1	2
Wydział Leśny	2	5	12
Katedra Urządzenia Lasu	1	1	4
Katedra Łowiectwa i Ochrony Lasu	1	4	8
Wydział Technologii Drewna	3	3	6
Katedra Chemii	1	1	2
Katedra Meblarstwa	1	1	2
Katedra Nauki o Drewnie	1	1	2
Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach	4	8	18
Instytut Zoologii	3	3	7
Katedra Turystyki Wiejskiej	1	1	3
Katedra Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej	1	1	4
Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt	3	3	4
Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu	4	4	6
Katedra Terenów Zieleni i Architektury Krajobrazu	1	1	1
Katedra Fitopatologii i Nasiennictwa	1	1	1
Katedra Roślin Ozdobnych	1	1	1
Katedra Fizjologii Roślin	1	1	3
Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu	9	25	67
Katedra Technologii Mięsa	3	3	12
Instytut Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego	4	4	11
Katedra Fizyki i Biofizyki	1	1	3
Instytut Żywienia Człowieka i Dietetyki	4	4	12
Katedra Technologii Gastronomicznej i Żywności Funkcjonalnej	3	3	7
Katedra Jakości Produktów Mleczarskich	2	2	4
Katedra Zarządzania Jakością Żywności	4	4	4
Katedra Biochemii i Analizy Żywności	2	2	6
Katedra Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności	2	2	8
Wydział Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej	3	7	25
Instytut Budownictwa i Geoinżynierii	4	4	11
Instytut Melioracji, Kształtowania Środowiska i Geodezji	2	2	10
Katedra Ekologii i Ochrony Środowiska	1	1	4
Wydział Ekonomiczno-Społeczny	3	6	8
Katedra Ekonomii	1	1	2
Katedra Zarządzania i Prawa	1	1	2
Katedra Ekonomii i Polityki Gospodarczej w Agrobiznesie	4	4	4
Studium Języków Obcych	1	1	1
Centrum Kultury Fizycznej	1	2	2
Razem wydziały i jednostki ogólnouczelniane	35	69	161
Sekcja Łucznicza Koła Leśników	1	2	12
Koło Naukowe Biotechnologów „OPERON”	1	6	48
Sekcja Medyczna mAb KNSB „OPERON”	1	3	24
Koło Naukowe AgroTur + Katedra Turystyki Wiejskiej	1	1	3
Koło Naukowe Dietetyków	1	1	5
Razem koła naukowe	5	13	92
Ogółem wszystkie jednostki z kołami naukowymi	40	82	253

Noc Naukowców 2017

Noc Nauko

Nocowców 2017

XXI Poznański Salon Maturzystów - Perspektywy 2017

AKADEMIA WIEDZY - Targi Edukacyjne w Bydgoszcy (październik 2017 r.)

Opracowanie graficzne: Krystyna Madelska; Zdjęcia: Krystyna Madelska, Kinga Kaczmarczyk.

Sezon targów edukacyjnych 2018/2019 rozpoczęty

Dział Marketingu i Komunikacji już we wrześniu 2017 r. rozpoczął sezon targów edukacyjnych, na których potencjalnym zainteresowanym przedstawiano ofertę edukacyjną na rok akademicki 2018/2019.

W dniach 11–12 września na terenie Politechniki Poznańskiej odbył się po raz dwudziesty pierwszy Poznański Salon Maturzystów „Perspektywy 2017”. W tym czasie blisko 40 szkół wyższych z całej Polski zaprezentowało swoją ofertę edukacyjną. Również nasz uniwersytet przedstawił licealistom propozycję studiów na atrakcyjnych kierunkach. Zainteresowanie młodych ludzi podjęciem nauki na UPP było bardzo duże, a wiele interesujących i perspektywicznych kierunków wzbudziło szczególną ciekawość zwiedzających. Należy tu wymienić przede wszystkim: weterynarię, dietetykę, leśnictwo, biologię, biotechnologię, architekturę krajobrazu, projektowanie mebli oraz finanse i rachunkowość. Nie brakowało zapytań o studia na kierunkach inżynierskich, takich jak: inżynieria środowiska, inżynieria biotworzyw, inżynieria i gospodarka wodna czy inżynieria rolnicza. Młodzi ludzie byli również zainteresowani podjęciem studiów związanych z ekologią, przetwarzaniem i bezpieczeństwem żywności oraz ochroną środowiska i gospodarką przestrzenną. Wielu poszukiwało informacji o kierunkach bardziej tradycyjnych, takich jak rolnictwo, ogrodnictwo, zootechnika, technologia drewna – lecz z elementami innowacyjnymi, np. ciekawymi specjalnościami czy specjalizacjami albo atrakcyjnymi stażami, praktykami w czołowych firmach branżowych. W te oczekiwania bardzo dobrze wpisują się kierunki z oferty UPP.

Na wszystkie pytania potencjalnych studentów rzetelnie i wyczerpująco odpowiadali nasi nieocenieni studenci i doktoranci oraz pracownicy Działu Marketingu i Komunikacji. Wyposażeni w pakiet niezbędnych informacji, materiałów promocyjnych oraz nieustającego uśmiechu na twarzy i studenckiego optymizmu z pasją zachęcali do podjęcia studiów na naszej uczelni.

Dla niezdecydowanych przedstawicieli „pokolenia Z” nasze Biuro Karier przygotowało profesjonalne doradztwo, pomoc

w wyborze kierunków studiów, które najbardziej korespondują z ich zainteresowaniami, predyspozycjami oraz cechami osobowości. Młodzież mogła też poszerzyć swą wiedzę o naszej uczelni i jej ofercie podczas prezentacji multimedialnej.

Dla odwiedzających nasze stoisko przygotowaliśmy konkurs pod hasłem „Tego jeszcze nie wiesz o UPP”, który cieszył się dużym zainteresowaniem. Na uczestników czekały atrakcyjne nagrody.

Dziesiątego października br. w Bydgoszczy odbyły się targi edukacyjne „Akademia Wiedzy”. W gościnnych murach Opery Nova wystawiały się uczelnie prezentujące swoją ofertę edukacyjną. Nasze stanowisko cieszyło się dużym zainteresowaniem, a młodzi ludzie pytali o ciekawe i przyszłościowe kierunki studiów, perspektywy zawodowe, możliwości zdobywania dodatkowych umiejętności i kompetencji, a także praktyczny wymiar nauki w kontakcie z przedsiębiorstwami i instytucjami. Młodym ludziom w wyborze właściwej ścieżki edukacyjnej i kariery pomagał nasz doradca ds. przedsiębiorczości, przeprowadzając testy kompetencji zawodowych. Odwiedzający targi mogli uczestniczyć w warsztatach, prelekcjach czy wykładach przygotowanych przez organizatorów.

Przed pracownikami Działu Marketingu i Komunikacji kolejne wyzwania związane z imprezami wystawienniczymi, które są doskonałą okazją do nawiązania bezpośredniego kontaktu z młodymi ludźmi, umożliwiają pogłębienie wiedzy kandydatów na studia na temat oferty edukacyjnej, rozwiewając wszelkie wątpliwości na temat wymagań i specyfiki uczelni czy kierunku. Niejednokrotnie też ułatwiają młodym ludziom podjęcie decyzji o wyborze wymarzonego studiów, zgodnych z zainteresowaniami, pasją, dających dobry start w przyszłość. ♦

Grażyna Adamczyk,
Dział Marketingu i Komunikacji

Obchody Dnia Patrona UPP

Ósmy Koncert Galowy

Tradycyjnie Koncertem Galowym zakończyły się obchody Święta Patrona naszej uczelni. Ósmy koncert odbył się 19 listopada w Auli Nova Akademii Muzycznej przy wypełnionej po brzegi widowni. Po trzykrotnych fanfarach **Zespołu Trębaczy Myśliwskich „Venator”** w foyer sali koncertowej i popisowych utworach wykonanych przez zespół na scenie JM Rektor, prof. dr hab. Jan Pikul, powitał przybyłych gości i zaprosił do wspólnego świętowania, życząc wielu miłych wrażeń. Chociaż formuła koncertu pozostała niezmienną, to sam koncert w ocenie widzów był niezwykle. Na uwagę zwróciła tym razem rozbudowana część klasyczna. Centrum Kultury Studenckiej w nowej odsłonie zaprezentowało swo-

ją **Orkiestrę Uniwersytecką**: w zmienionym składzie i pod nową dyrekcją dr Mateusza MJ Sibilskiego. *Divertimento D-dur* Wolfganga Amadeusza Mozarta zabrzmiało precyzyjnie i subtelnie. Dyrygent zaprezentował się widowni jako sprawny szef i wyrafinowany artysta. W części klasycznej popisowo zaprezentował się również **Chór Akademicki „Coro Da Camera”** pod dyrekcją dr Barbary Dąbrowskiej-Sińskiej, wykonując wybrane części *Requiem* Karla Jenkinsa. Chórowi towarzyszyli instrumentalisci Państwowej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej II st. im. M. Karłowicza w Poznaniu z udziałem pianistki Anny Piwosz. Wybrane części w zaduszkowym nastroju zabrzmiały pięknie, bo i muzyka to niezwyklej urody.

Obchody Dnia Patrona UPP

Zaproszonych gości powitał JM Rektor UPP, prof. dr hab. Jan Pikul

Fot. 8 x Maciej Szablinski

Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator” wykonał nie tylko fanfary, zaprezentował się również na scenie

Chór Akademicki „Coro Da Camera” zachwycił wykonaniem wybranych części *Requiem* Karla Jenkinsa, Orkiestra Uniwersytecka zaś wykonała *Divertimento D-dur* Wolfganga Amadeusza Mozarta

Etiuda taneczna *Szalona spódnica* wykonana przez tancerki Wielkopolskiego Klubu Tańców Polskich

Para taneczna roku 2016 (Wielkopolski Klub Tańców Polskich)

Suitę tańców Wielkopolski Zachodniej przedstawili najmłodszy tancerze z Zespołu Pieśni i Tańca „Łaniki”

Po klasycznych doznaniach na scenie zagościł taniec, któremu początek dała etiuda taneczna *Szalona spódnica* przygotowana przez Joannę Bonicką i Martę Budziak, wykonana przez tancerki **Wielkopolskiego Klubu Tańców Polskich**: Nicole Bocheńską, Julię Janowską i Julię Pacholczyk. Kolejne taneczne odsłony WKTP to kujawiak w wykonaniu zdobywców tytułu mistrzowskiej pary tanecznej roku 2016 Karoliny Szajkowskiej i Grzegorza Krzyżanowskiego oraz niezwykle oryginalny w swoim zamyśle i pięknie wykonany *Krakowiak kontra...* w choreografii Pawła Tomczyka. Po dość modernistycznych brzmieniach krakowiaka na scenie zagościł taniec ludowy w najlepszym wydaniu. Najpierw suita tańców Wielkopolski Zachodniej przygotowana przez Elżbietę Uryzaj-Nowak i Joannę Bonicką, urokliwie wytańczona przez najmłodszych tancerzy z **Zespołu Pieśni i Tańca „Łaniki”**. Na koniec części pierwszej koncertu wystąpił **Zespół Pieśni i Tańca „Łany” im. W. Kaszubkiewicza**, który zaprezentował program „Korowodem roztańczonym przez ojczyste nasze strony”. Kolorowy, prawdziwie roztańczony i z klasą godną mistrza zaprezentowany program nie zawiódł oczekiwań fanów tańca ludowego i miłośników naszego Zespołu. Tancerze brylowali w programie przygotowanym przez Andrzeja Tarnowskiego. Zespół kierowany przez Zenona Musiała ostatnio wiele podróżuje, zbierając zasłużone laury. Artystom akompaniowała **Kapela** przygotowana przez Olgę Włoczkowską.

Po przerwie i ponownych fanfarach „Venatora” widzowie mieli okazję zobaczyć premierowy program **Sceny Muzycznej Teatru PULS** pt. „Bombonierka”, spektakl oparty na utworach naszych znakomitych autorów i kompozytorów, m.in. Jeremiego Przybory, Jerzego Wasowskiego, Wojciecha Młynarskiego, Zygmunta Koniecznego i Włodzimierza Korcza. W opinii widzów był to spektakl idealnie skrojony na miarę wykonawców. Cieszy ta opinia tym bardziej, że takie właśnie było założenie występu. Utwory miały niezwykle trudny wykonawczo ciężar gatunkowy. Znane z wykonań największych aktorów sceny Pod Baranami, Kabaretu Starszych Panów czy Kabaretu Olgi Lipińskiej, stanowiły dla wykonawców nie lada wyzwanie. Soliści poradzili sobie z tym znakomicie. Magdalena Nowaczyk, Anna Maria Antkowiak-Podolańczuk, Jakub Kociński i Adam Emil Szukała zaprezentowali klasę i formę godną mistrzów tego gatunku. Aranżacje muzyczne przygotował Dawid Krupa, który wraz z zespołem instrumentalnym akompaniował wykonawcom. W spektaklu wystąpili również tancerze WKTP w choreografii przygotowanej przez Jakuba Grzelaka. Utwory adaptował i przedstawienie oraz cały koncert inscenizował piszący te słowa.

Technika nagłośnieniowa i oświetleniowa to dzieło Sceny System, lektorat jak zwykle poprowadził Paweł Markowski.

W tym miejscu pragnę szczególnie podziękować współpracującym poza sceną. Paniom Lidii Golik i Marii Tadyszak z Biura Rektora, dr Grażynie Adamczyk i Krystynie Madelskiej-Pawlak z Działu Marketingu i Komunikacji, firmie Creotic odpowiedzialnej za grafikę programów, Pani dr hab. Agnieszce Krzywińskiej za ukwiecenie sceny, zespołowi technicznemu Akademii Muzycznej pod kierunkiem Pana Tadeusza Cieślaka oraz Pani Annie Czajkowskiej-Zimnickiej z Działu Marketingu Akademii Muzycznej za okazaną pomoc.

Wszystkim Państwu serdecznie dziękuję i sądzę, że jedynie dzięki życzliwości oraz profesjonalizmowi osób pracujących na scenie i poza nią, a także niewątpliwie z roku na rok coraz wyżej stawianej sobie poprzeczce nasze koncerty kreują niepowtarzalną aurę i osiągają wysoki poziom. Mamy artystów, którymi z powodzeniem możemy się pochwalić, a koncerty galowe godnie finalizują coroczne obchody Dnia Patrona naszej uczelni.

Kolejne koncerty stoją pod znakiem „stuleci”. W roku przyszłym stulecie odzyskania przez Polskę niepodległości, a w roku 2019 stulecie istnienia akademickich studiów w Poznaniu. Jak mówią młodzi – będzie się działo! Zapraszam. ◆

Paweł Antkowiak

Scena Muzyczna Teatru PULS przedstawiła spektakl „Bombonierka”, oparty m.in. na utworach Jeremiego Przybory, Jerzego Wasowskiego, Wojciecha Młynarskiego, Zygmunta Koniecznego i Włodzimierza Korcza

Zespół Pieśni i Tańca „Łany” w pięknych kostiumach łowickich zaprezentował m.in. kujawiaka i oberka; towarzyszyła im Kapela

Odznaczeni podczas obchodów Dnia Patrona UPP

17 listopada 2017 r.

Podczas tradycyjnych obchodów Dnia Patrona – Augusta hr. Cieszkowskiego – zasłużonym pracownikom Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu wręczono liczne medale oraz wyróżnienia. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 22 maja 2017 r. i 12 września 2017 r. na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za zasługi na rzecz rozwoju nauki i działalność związkową zostali odznaczeni:

- **Złotym Krzyżem Zasługi** dr hab. Mieczysław Grzelak, prof. nadzw. z Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii (z wnioskiem o odznaczenie wystąpił Związek Nauczycielstwa Polskiego) oraz inż. Wanda Misiak z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu (z wnioskiem o odznaczenie wystąpił Związek Nauczycielstwa Polskiego)
- **Braźowym Krzyżem Zasługi** dr hab. Zbigniew Dworecki, prof. nadzw. z Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniem z 28 listopada 2016 r. i z 22 września 2017 r. na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o nadaniu odznaczeń za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej, uhonorował pracowników UPP medalami za długoletnią służbę.

- **Medal Złoty za Długoletnią Służbę** otrzymali:
 - mgr Magdalena Bielawska z Biblioteki Głównej i Centrum Informacji Naukowej
 - mgr inż. Maria Broda z Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii
 - mgr inż. Marianna Ciesielska z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu
 - mgr inż. Michał Furmanowski z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
 - prof. dr hab. Mirosława Gilewska z Wydziału Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej
 - Dorota Grabowska z Domów Studenckich
 - mgr Tadeusz Gronowski z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
 - inż. Bożena Hylak-Nowosad z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
 - mgr inż. Piotr Kiciński z Wydziału Leśnego
 - Jolanta Marek z Działu Płac i Stypendiów
 - mgr Anna Matysiak z Wydziału Technologii Drewna
 - Krystyna Szewczuga z Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii
 - mgr Ewa Szymanowska z Biblioteki Głównej i Centrum Informacji Naukowej
 - dr inż. Waldemar Szymański z Wydziału Technologii Drewna
 - dr hab. Bogusława Waliszewska, prof. nadzw., z Wydziału Technologii Drewna
 - mgr inż. Maria Wójcik z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu
 - Iwona Zawada z Wydziału Technologii Drewna
 - mgr Anna Zaworska z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
 - prof. dr hab. Hanna Kwaśna z Wydziału Leśnego.

- **Medal Srebrny za Długoletnią Służbę** otrzymali:

- dr inż. Beata Borowiak-Sobkowiak z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
- Hanna Czerwoniec z Biblioteki Głównej i Centrum Informacji Naukowej
- dr hab. Barbara Frąszczak z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
- dr hab. Renata Gaj z Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii
- mgr inż. Iwona Golak-Siwulska z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
- dr hab. Zbigniew Karolewski z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
- dr hab. Magdalena Rybus-Zając z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
- dr Tomasz Spiżewski z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
- dr hab. Jerzy Stangierski z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu
- dr hab. Ryszard Staniszewski z Wydziału Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej
- mgr inż. Lubomira Ważyńska z Biblioteki Głównej i Centrum Informacji Naukowej.

- **Medal Braźowy za Długoletnią Służbę** otrzymali:

- dr hab. Krzysztof Adamowicz, prof. nadzw., z Wydziału Leśnego
- dr Maciej Buśko z Wydziału Technologii Drewna
- dr Monika Gąsecka z Wydziału Technologii Drewna
- dr hab. Mariusz Korytowski z Wydziału Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej
- dr Jerzy Kupiec z Wydziału Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej
- mgr Honorata Latańska z Sekcji do spraw Gospodarki Nieruchomościami
- dr hab. Daniel Liberacki z Wydziału Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej
- dr hab. Izabela Modzelewska z Wydziału Technologii Drewna
- dr Jakub Nieć z Wydziału Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej
- dr Tomasz Rogoziński z Wydziału Technologii Drewna
- dr hab. Edward Roszyk z Wydziału Technologii Drewna
- dr hab. Marcin Schmidt z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu
- dr hab. Barbara Stachowiak z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu
- dr Natalia Walczak z Wydziału Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej
- mgr inż. Joanna Wojciechowska z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu
- mgr inż. Renata Wojech z Wydziału Technologii Drewna
- dr hab. Mirosław Mleczek z Wydziału Technologii Drewna
- dr hab. Zofia Zydlik z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu.

- Minister Edukacji Narodowej za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania nadał **medale Komisji Edukacji Narodowej**. Otrzymali je:

- prof. dr hab. Włodzimierz Breś z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
- dr hab. Hieronim Frąckowiak, prof. nadzw., z Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach
- dr inż. Grzegorz Galiński z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu
- prof. dr hab. Jan Kryszak z Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii
- prof. dr hab. Małgorzata Nogala-Kałucka z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu
- dr inż. Wojciech Perz z Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach
- prof. dr hab. Jacek Przybył z Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii
- prof. dr hab. Hubert Szramka z Wydziału Leśnego.

- Senat Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w dowód uznania dla zasługi na rzecz rozwoju naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego naszej uczelni oraz jej dobrego imienia nadał medal „**Zasłużony dla Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu**” nauczycielom akademickim, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi oraz osobom spoza uczelni. Medale te otrzymali:

- prof. dr hab. Danuta Górecka z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu
- prof. dr hab. Irena Małecka-Jankowiak z Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii
- prof. dr hab. Jan Michniewicz z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu
- prof. dr hab. Witold Pazdrowski z Wydziału Leśnego
- prof. dr hab. Małgorzata Szumacher-Strabel z Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach
- prof. dr hab. Renata Zawirska-Wojtasiak z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu
- prof. dr hab. Janina Zbierska z Wydziału Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej
- mgr Helena Giedrowicz-Anioła zastępca kanclerza do spraw administracyjno-gospodarczych
- Jolanta Marek z Działu Plac i Stypendiów
- Stefan Adamski z Domu Studenckiego
- mgr inż. Wiesław Krzewina z Generalnej Dyrekcji Lasów Państwowych, absolwent naszej uczelni.

- Medale pamiątkowe „**Academia Rerum Rusticarum Posnaniensis**”, przyznawane przez JM Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu osobom szczególnie zasłużonym dla rozwoju rolnictwa, leśnictwa, gospodarki żywnościowej oraz terenów wiejskich, a także osobom zasłużonym dla kształcenia specjalistów w zakresie wymienionych wcześniej dziedzin gospodarki, otrzymali:

- Józef Dworakowski, prezes Przedsiębiorstwa Usługowo-Produkcyjnego AGROMIX Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
- Maciej Gramowski z firmy AGRO-DANMIS Gramowsky Spółka jawna
- ks. bp dr Edward Janiak, Biskup Kaliski
- mgr inż. Bernadeta Jaśkowska z firmy MOGUNTIA-INDASIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

- dr hab. Krzysztof Kasprzak, prof. nadzw., z Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach
- Anna i Karol Pawlakowie, właściciele firmy VITRO-FLORA Grupa Producentów Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
- mgr inż. Kazimierz Przepiórka z firmy MULTIVAC Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
- mgr inż. Ryszard Standio, dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Pile
- mgr Sławomir Wencel, dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinie
- mgr inż. Stanisław Zabarski z Kalisza.

Na podstawie materiałów dostarczonych z Działu Rozwoju Uczelni opracowała Ewa Strycka

Jeśli kochasz muzykę
marzysz o śpiewaniu

Zapisz się do
CHÓRU

Zapraszamy absolwentów wszystkich uczelni,
tych którzy kiedyś śpiewali lub chcą śpiewać
w chórze. Żeby śpiewać w Collegium
Posnaniense nie musisz:

- ☞ znać nut
- ☞ mieć wykształcenia muzycznego
- ☞ nic przygotowywać

Sprawdzamy tylko skalę i kondycję głosu.

Zadzwoń lub napisz do
dyrygenta

banov@onet.eu
605 892 958

Nie tylko uczymy... my – zatrudniamy!

W Biurze Karier naszej uczelni od roku jest realizowany ciekawy i niezwykle przydatny projekt skierowany do studentów ostatnich lat studiów pierwszego i drugiego stopnia. Ma on pomóc osobom kończącym studia w poruszaniu się po rynku pracy, tj. w efektywnym poszukiwaniu pracy w zawodzie lub w założeniu własnej działalności gospodarczej. Do tej pory z doradztwa zawodowego/coachingu kariery skorzystało już 160 studentów, którzy poznali swoje kompetencje, skorygowali CV, przećwiczyli rozmowę kwalifikacyjną oraz zdobyli wiedzę na temat zakładania własnej firmy podczas warsztatów z przedsiębiorczości i spotkań indywidualnych. Dzięki naszej pomocy świeżo upieczeni absolwenci nie tylko znaleźli pracę w zawodzie, ale też założyli własną działalność gospodarczą. Sukcesy były wspierane narzędziami finansowymi. Pomagaliśmy naszym uczestnikom, przyznając trzymiesięczne dofinansowania dla pracodawcy, który zatrudnił naszego absolwenta w zamian za wsparcie merytoryczne i wdrożenie do pracy przez opiekuna wyznaczonego przez pracodawcę (program mentoringu). Z kolei osobom zakładającym firmę pomogliśmy zdobyć bezwrotne dotacje, dzięki którym mogli zakupić niezbędny sprzęt i narzędzia do jej prowadzenia.

Marta Rybakowska (5 gwiazdek): „Gorąco polecam i zachęcam do wzięcia udziału w projekcie dotyczącym zakładania własnej firmy, prowadzonym przez dwie najsympatyczniejsze osoby jakie spotkałam na uczelni: Panią Kingę Kaczmarczyk oraz Panią Dorotę Wiatr. Dzięki nim zdobyłam niezbędną wiedzę dotyczącą zakładania i prowadzenia własnej działalności, stworzyłam profesjonalne CV, przesłam przez próbną rozmowę kwalifikacyjną oraz testy diagnostyczne. Warsztaty prowadzone są w profesjonalny sposób, a co najważniejsze, towarzyszy temu przemiła atmosfera! Bardzo dziękuję Paniom za pomoc”.

Mikołaj Kulpa (5 gwiazdek): „The best mentoring:-) Zachęcam serdecznie do wzięcia udziału w mentoringu. Projekt ten pozwolił mi zdobyć cenne umiejętności praktyczne oraz organizacyjne. Dzięki mentorowi nabyłem wiedzę specjalistyczną, którą ciężko uzyskać na studiach. Jestem również zadowolony, że praca mojego mentora zostanie doceniona w postaci refundacji części jego wynagrodzenia. Gorąco polecam”.

Atmosferę spotkań, nasze działania i rezultaty pracy najlepiej oceniają sami uczestnicy projektu: zamieszczane są na projektowym Facebooku – „Projekt ABK-UPP”. Część z nich Państwu przytaczamy poniżej.

Zapraszamy do zapoznania się z nami i z naszym projektem na stronie internetowej Biura Karier (www.bg.up.poznan.pl). Jesteśmy przekonane, że warto informować studentów o możliwości udziału w takim wsparciu. ♦

*mgr Kinga Kaczmarczyk, doradca ds. przedsiębiorczości
oraz mgr Dorota Wiatr, doradca zawodowy/coach kariery,
Dział Marketingu i Komunikacji oraz Biuro Karier*

Zosia Stępień (5 gwiazdek): „Polecam, polecam i jeszcze raz polecam:) Dzięki projektowi, warsztatom przedsiębiorczości prowadzonym przez Panią Kingę Kaczmarczyk udało mi się w szybkim tempie dostać dofinansowanie z Urzędu Pracy na założenie działalności. Wiedza, zaangażowanie, podejście do życia Pań z Biura Karier napawa optymizmem i daje kopa;) Jeśli macie pomysł lub jeszcze się zastanawiacie i brakuje Wam wiedzy na temat prowadzenia działalności – nie czekajcie, zgłaszajcie się do Biura! Powodzenia!”

Justyna Krasucka (5 gwiazdek): „Zachęcam i polecam udział w projekcie. Dzięki fachowej pomocy Pań otrzymałam dotację na rozpoczęcie działalności gospodarczej. Fachowość, doradztwo, a czasem też po prostu dobre słowo. Polecam, polecam, polecam.”

Hubert Pściuk (5 gwiazdek): „Super projekt! Pani Dorota i Pani Kinga pomagają przy planowaniu kariery zawodowej i robią to w pełni profesjonalnie! Osobiście jestem bardzo zadowolony z udziału w projekcie! Świetna opcja dla osób, które kończą studia i wkraczają na rynek pracy:) Polecam serdecznie!”

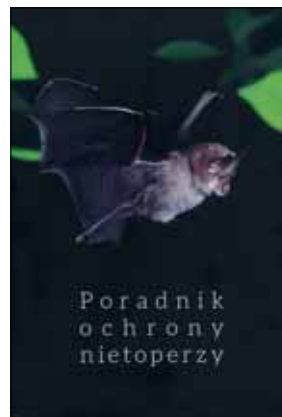
Poradnik ochrony nietoperzy

Poradnik ochrony nietoperzy pod redakcją Grzegorza Błachowskiego i Andrzeja Węgla jest jednym z pierwszych w Polsce opracowań opisujących różnorodne relacje między ludźmi a nietoperzami. Przedstawia sposoby minimalizacji niekorzystnych skutków ewentualnych sytuacji konfliktowych, a przy tym jest napisany językiem przystępnym zarówno dla fachowców, jak i niespecjalistów, prezentuje wiele zagadnień w prosty i atrakcyjny sposób.

Publikacja jest dostępna również w formie bezpłatnego pdf-a; można ją pobrać ze strony:

<http://wles.up.poznan.pl/pl/poradnik-ochrony-nietoperzy>

*dr hab. Grzegorz Lesiński,
Wydział Nauk o Zwierzętach
Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie*

Wanda – to znaczy...

Miło nam poinformować, że prof. dr hab. Stanisław Kozłowski z Katedry Łąkarstwa i Krajobrazu Przyrodniczego Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii UPP opublikował kolejny tomik poetycki *Wanda – to znaczy...* Odpowiedź na pytanie, o czym tym razem Profesor chciał opowiedzieć, znajdujemy w krótkim posłowiu: „Zawarto w nim [w tomiku] życiorysy kobiet, noszących to imię. Kobiet znanych, wielkich i małych, ale zawsze bliskich autorowi i wiernych swojemu imieniu”. Tomik jest do nabycia w Oficynie Wydawniczej Garammond (Poznań, ul. Wrocławska 20/18). (es)

Fundacja Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

Siedziba: ul. Wojska Polskiego 28, 60-637 Poznań

NIP: 7811874400

Regon: 630287933

KRS: 0000020962

Konto bankowe:

PKO BP II Oddział w Poznaniu: 61 1020 4027 0000 1002 0973 5319

Tel. 061 846 67 52

e-mail: fundacja@up.poznan.pl

Prezes Zarządu: prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak

Sukcesy naszych studentów

Koło Leśników UPP finalistą w konkursie StRuNa

Dnia 19 listopada na Zamku Królewskim w Warszawie odbyła się Gala Akademicka konkursu StRuNa, na której Koło Leśników WL UPP otrzymało wyróżnienie w kategorii „Koło Roku 2017”. Konkurs StRuNa jest cyklicznym wydarzeniem organizowanym od 2011 r. przez Fundusz Pomocy Studentom, pod honorowym patronatem Wicepremiera RP, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jarosława Gowina. Spośród 96 kół naukowych zgłoszonych do konkursu wyłoniono pięć najlepszych, w tym nasze Koło Leśników.

To uroczyste wydarzenie było także zwieńczeniem I Interdyscyplinarnego Kongresu Akademickiego Ruchu Naukowego IKONA 2017, podczas którego można było poznać wielu przedstawicieli studenckich kół naukowych zajmujących się różnymi dziedzinami, a także uczestniczyć w warsztatach pozyskiwania środków na realizację projektów naukowych, prezentacjach wyników działalności naukowej oraz zarządzania czasem, zespołem i projektem. W otwarciu kongresu uczestniczył minister Jarosław Gowin, a także dr hab. Marcin Pałys – rektor Uniwersytetu Warszawskiego, prof. Adam Myjak – rektor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz Robert Pawłowski – prezes Fundacji Pomocy Studentom. Podczas swojego wystąpienia minister Gowin przypomniał o najważniejszej roli osób wykształconych – służbie innym, a także wskazał na więzi zawierane podczas aktywności w ko-

łach naukowych, niezwykle ważne w karierze naukowej i życiu osobistym. Wicepremier przedstawił także projekt ustawy 2.0 Konstytucja dla Nauki oraz odpowiedział na pytania nurtujące studentów.

Po otwarciu kongresu uczestnicy mieli okazję wysłuchać interesujących wykładów: dr Tomasz Rożek w przystępny sposób przybliżył słuchaczom, jak popularyzować naukę oraz prezentować wyniki badań, a Bartłomiej Banaszak z Departamentu Nauki w MNiSW opowiedział, na jakie środki publiczne mogą liczyć młodzi naukowcy. Kongres przebiegł w niezwykle otwartej i przyjaznej atmosferze. Możliwość poznania tak wielu ludzi z przeróżnymi pasjami było bardzo budującym doświadczeniem.

*Weronika Mysiak,
prezes Koła Leśników WL UPP*

Fot. archiwum KL WL UPP

Opiekun naukowy Koła Leśników WL UPP, dr hab. Jarosław Szaban (od lewej) wraz ze studentami na Zamku Królewskim w Warszawie

Finałowa gala międzyuczelnianego konkursu na zagospodarowanie zbiornika retencyjnego Szałe

W odrestaurowanym pałacu z początku XX w. w Tłokini Kościelnej koło Kalisza 26 października odbył się finał studenckiego konkursu ogłoszonego na początku ubiegłego roku „Koncepcja przestrzennego i ekologicznego zagospodarowania zbiornika retencyjnego w miejscowości Szałe”. Inicjatorem wydarzenia była marszałek Marzena Wodzińska, członek Zarządu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego. Konkurs był adresowany do studentów Politechniki Poznańskiej i Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Celem organizatorów była poprawa jakości wody w zalewie oraz zwiększenie atrakcyjności okolicy, stworzenie bazy pozwalającej na aktywny wypoczynek dla stutysięcznego Kalisza i okolic, a także zainteresowanie potencjalnych inwestorów.

Konkurs ogłoszono w dwóch kategoriach; pierwsza: „Rekultywacja zbiornika retencyjnego w miejscowości Szałe” oraz druga: „Koncepcja zagospodarowania przestrzennego zbiornika i jego okolic”. Ogółem wpłynęło 12 prac, po sześć w każdej kategorii: pięć przedstawili studenci Politechniki, a siedem studenci naszej uczelni.

W kategorii pierwszej zdecydowany sukces odniosły prace studentów Uniwersytetu Przyrodniczego. Najwyżej oceniono autorów **Patryka Antoszewskiego i Agnieszkę Lewandowską** z WOAK za diagnozę stanu zbiornika wraz ze szczegóło-

wą charakterystyką i kosztorysem uwzględniającym montaż proponowanych rozwiązań oraz koszty eksploatacyjne, ze wskazaniem potencjalnej ekologicznej skuteczności propozycji. Nagroda dla studentów wyniosła 12 000 PLN. Drugie miejsce (9000 PLN) zdobyły także nasze studentki – **Paulina Kowalska i Róża Kaźmierczak** z WOAK – za ocenę jakości wód zbiornika i jego dopływów, z uwzględnieniem atrakcyjności turystycznej. Jury konkursu przyznało dwa trzecie miejsca (po 3000 PLN) kolejnym naszym studentom: **Marioli Konowalczyk i Patrycji Dreczce** z WOAK za ocenę stanu zbiornika, z uwzględnieniem pełnionych przez niego różnicowanych funkcji ekologicznych i gospodarczych, oraz **Agacie Jasiak i Stanisławowi Zaborowskiemu** z WISGP za zaproponowanie zróżnicowanych metod rekultywacji zbiornika, z uwzględnieniem efektu ekologicznego. Opiekunem laureatów z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu był dr Dariusz Świerk, a z Wydziału Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej mgr inż. Joanna Chmist.

W kategorii drugiej, dotyczącej koncepcji zagospodarowania przestrzennego zbiornika retencyjnego i jego okolic, trzy pierwsze miejsca zajęli studenci Politechniki Poznańskiej z Wydziału Architektury: Łukasz Gąska, Olga Spychała i Patrycja Hałas.

Finałiści konkursu wraz z opiekunami naukowymi i organizatorami wydarzenia

Fot. Krzysztof Szoszkiewicz

Sukcesy naszych studentów

W skład Kapituły oceniającej projekty studentów weszli przedstawiciele Urzędu Marszałkowskiego, Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Urzędu Miejskiego Gminy Opatówek (na której terenie znajduje się wspomniany zbiornik) oraz Politechniki Poznańskiej i Uniwersytetu Przyrodniczego.

Z ramienia naszej uczelni pracami Kapituły Konkursu koordynowała dr hab. inż. Agnieszka Ławniczak-Malińska, prof. nadzw., z Katedry Ekologii i Ochrony Środowiska (Wydział Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej), z dużym osobistym zaangażowaniem w prace konkursu prof. dr. hab. Krzysztofa Szoszkiewicza, prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą UPP.

Z zapowiedzi ogłoszonych podczas uroczystego wręczenia nagród przez strony zainteresowane przestrzennym i ekologicznym zagospodarowaniem zbiornika retencyjnego i przyległych do niego terenów w miejscowości Szałe wynika, że zaproponowane przez studentów konkursowe koncepcje będą wykorzystane w realizacji inwestycji. Ich wartość merytoryczna została wysoko oceniona przez organizatorów konkursu, za co nagrodzonym studentom należą się słowa uznania. ♦

rzecznik prasowy UPP

Dzień Ogrodnika i Architekta Krajobrazu 2017

Po raz drugi na Wydziale Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu zorganizowano dzień promujący dwa zawody, do których pełnienia można u nas zdobyć wiedzę. Na zaproszenie odpowiedzieli nauczyciele i uczniowie 13 klas siedmiu szkół średnich z Wielkopolski. Były to: Zespół Szkół nr 2 w Szamotułach, Zespół Szkół Przyrodniczo-Biznesowych w Jarocinie, Zespół Szkół RCKU w Trzciance, Zespół Szkół Budowlano-Drzewnych w Poznaniu, Zespół Szkół Rolniczych w Grabonogu, Zespół Szkół Rolniczych w Grzybnie i I Liceum Ogólnokształcące w Poznaniu. Ponad 200 osób odwiedziło

Wydział 17 października 2017 r., aby wziąć udział w wykładzie i licznych warsztatach.

Wykład dotyczący nowości w sadownictwie cieszył się zainteresowaniem nie tylko ogrodników. Słuchacze dowiedzieli się, że uprawę można prowadzić zdalnie, np. zabiegi ochrony bez wychodzenia z domu. Przygotowane warsztaty pozwoliły uczniom na poszerzenie wiedzy i zdobycie nowych umiejętności. Przedstawiono różne podłoża i sposoby oznaczania pH i EC. Młodzież opracowała projekt nawadniania, podjęto również próbę przygotowania linii nawadniającej. Przed-

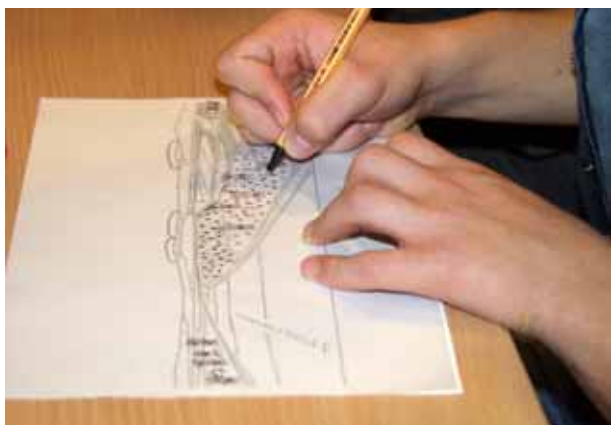

Fot. 4x Agnieszka Krzywińska

W Dniu Ogrodnika i Architekta Krajobrazu udział wzięli nauczyciele oraz uczniowie 13 klas siedmiu szkół średnich z Wielkopolski

Kolegium Zembala udekorowano tego dnia ogrodnictwo: warzywami i kwiatami

Wprawki projektowe

Poznawanie budowy owadów

stawiono różne sposoby rozmnażania ozdobnych roślin zielnych i drzewiastych, połączone z pikowaniem siewek, przygotowaniem sadzonek pędowych i liściowych oraz rozpoznawaniem cebul, bulw i kłączy. Można było poznać budowę owadów, ich przystosowanie morfologiczne do zamieszkiwanego środowiska, „domki” budowane przez larwy chruścików i stworzyć „hotel” dla owadów. Pokazano sprawców chorób grzybowych. W dziedzinie architektury krajobrazu zaprezentowano metody analizy i waloryzacji krajobrazu wiejskiego, przygotowano szkic ogrodu działkowego oraz podjęto próbę rozmieszczenia klinów i pierścieni zieleni w mieście. Jedne z warsztatów poświęcono także hortiterapii i przygotowaniu bukietów, sałatek, obrazów i płaskorzeźb z pomocą zielonych warzyw, owoców i ziół. W czasie trzech warsztatów terenowych poznano drzewa i krzewy stosowane w mieście, ze szczególnym uwzględnieniem tych atrakcyjnych jesienią, oraz przedstawiono etapy rozwoju liścia i jego funkcji. Łącznie przeprowadzono 28 warsztatów.

Tego dnia w budynku Kolegium Zembala, udekorowanym ogrodnictwo – warzywami i kwiatami – zaprezentowano wystawę „Asymilacja”. Były to rysunki na papierze artysty plastyka Julii Kaczmarczyk-Piotrowskiej z Gminnego Ośrodka Kultury w Komornikach. Autorka dzięki obserwowaniu przyrody próbuje pokazać przemiany otoczenia i zarazić oglądających swoim zamiłowaniem do przyrody. Jesienny i ogrodniczy charakter wydarzenia oraz dobry nastrój gości i gospodarzy potęgowała słoneczna pogoda, a także pyszna zupa dyniowa.

Dzień Ogrodnika i Architekta Krajobrazu można uważać za udany dzięki zaangażowaniu prawie 50 pracowników Wydziału. ♦

dr hab. Agnieszka Krzysińska

Ród profesorów Wójtowskich

Z profesorami Ferdynandem i Jackiem Wójtowskimi spotykamy się w deszczowe lipcowe przedpołudnie. W przydomowym ogrodzie rozpościera się soczysta zieleń. Na stole w przytulnym mieszkaniu na poznańskim osiedlu Wilczy Młyn do naszej rozmowy przygotowano opasłe albumy ze zdjęciami, a oprócz nich drugie wydanie książkowe *Dziejów Rodu Wójtowskich* autorstwa Profesora seniora. Spisał w nim dzieje wielopokoleniowego rolniczego rodu. Szkic autobiograficzny autor, prof. dr hab. Ferdynand Wójtowski, rozpoczyna od zdania: „... młodość spędzona na wsi u boku ojca, administratora majątków ziemskich, potem ponura okupacja z pracą niewolniczą przy koniu i pługu, a po wojnie obok nauki, własna amatorska pasieka. Wszystko to sprawiło, że w 1947 roku ze świadectwem dojrzałości wybrałem studia na Uniwersytecie Poznańskim”. Dziś, po wieloletniej twórczej pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu – na profesorskiej emeryturze.

Senior – prof. dr hab. Ferdynand Wójtowski

Kariere naukową rozpoczął na ostatnim roku studiów (1950/1951) na Uniwersytecie Poznańskim. Profesor dr hab. Jan Bogumił Sokołowski zaproponował mu asystenturę w Katedrze Zoologii i Entomologii. Młodego adepta nauki fascynowała przede wszystkim domestykacja trzmieli. Owocem tych dociekań i wielu eksperymentów była rozprawa doktorska pt. „Obserwacje nad biologią i rozmnażaniem się trzmieli” wykonana na Wydziale Zootechnicznym Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu. Po doktoracie powierzono mu ważną misję zorganizowania Zakładu Pszczelarstwa na Wydziale Ogrodniczym w Katedrze Entomologii kierowanej przez prof. dr. Władysława Węgorka. Prace badawcze dr Ferdynand Wójtowski kontynuował nad rolą trzmieli i pszczoł samotnic w zapylaniu koniczyny i lucerny. Będąc stypendystą rządu francuskiego, doskonalił warsztat badawczy podczas półrocznego pobytu w Institut National de la Recherche Agronomique, w renomowanych ośrodkach naukowych w Bures sur Yvette i Lusignion. Efektem tych prac była rozprawa habilitacyjna pt. „Zastosowanie błonkówek pszczolowatych do zapylania plantacji nasiennej roślin motylkowych” (1966 r.). Osiem lat później otrzymał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego. Pod kierunkiem prof. dr. hab. Ferdynanda Wójtowskiego wykonano ponad sto prac magisterskich. Profesor wypromował trzech doktorów (w tym dwoje późniejszych profesorów: Bożenę Szymaś i Zdzisława Wilkańca) oraz opiekował się dwiema habilitacjami. Wykonał kilkadziesiąt recenzji, w tym prac doktorskich i habilitacyjnych oraz wniosków o tytuły naukowe. Umiejętnie łączył aktywność naukową z działalnością organizacyjną, pełniąc na uczelni wiele funkcji: prodziekana Wydziału Ogrodniczego (1969–1970), prodziekana (1973–1975), a następnie dziekana Wydziału Zootechnicznego (1975–1978) i w latach 1978–1981 prorektora ds. kadr i współpracy z zagranicą. Za swą działalność został odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Jest laureatem nagród ministerialnych i rektorskich, a plonem 45-letniej pracy naukowo-badawczo-dydaktycznej jest 80 prac i artykułów naukowych. Mimo tylu obowiązków Profesor znajdował czas

dla rodziny, był też zapalonym myśliwym. Pasja łowiecka zaowocowała zbiorem licznych trofeów. Ściany mieszkania zacnych gospodarzy spotkanią zdobi kolekcja parostków rogaczy, wieńców jeleni oraz orzęzy dzików. Ta kolekcja, chociaż niecała, jest efektem zamiłowań Profesora seniora. Syn Jacek dodaje: „Nie poszedłem w tym przypadku w ślady Ojca, chociaż przez pewien okres miałem kontakt z myśliwymi, bo dzięki znajomości języka niemieckiego bywałem tłumaczem w trakcie polowań dewizowych. Ale nigdy nie strzelałem do zwierząt”. Uwagę naszą przykuwają też wiszące wśród myśliwskich trofeów obrazy. Są dziełem i jednocześnie darem profesora Sokołowskiego, mentora Ferdynanda Wójtowskiego na początku drogi naukowej.

Innym twórczym zajęciem seniora Wójtowskiego jest wspomniane już dokumentowanie genealogii rodu, związków rodzinnych sięgających powstania styczińskiego. Dziś Profesor wspomina: „Z perspektywy minionych lat zarówno studia, jak i praca na uczelni dały mi wiele satysfakcji i zadowolenia. Życie rodzinne układało się pomyślnie. Żonę poznałem na studiach. Wychowaliśmy trzech synów i córkę. Dwóch, Jacek i Marek, ukończyło studia zootechniczne”.

Junior – prof. dr hab. Jacek Wójtowski

Syn Profesora Ferdynanda, Jacek, wybrał podobną drogę życiową. Zainteresowania przyrodą kilkuletniego Jacka dokumentuje bogata kolekcja rodzinnych zdjęć, gdy na nadkarciańskich łąkach razem z Ojcem – entomologiem – poszukiwał gniazd trzmieli. „Ojciec jest prekursorem prac nad rozrodem trzmieli i pszczoł samotnic, badań o dużym znaczeniu poznawczym. Ich celem praktycznym była hodowla owadów w warunkach zamkniętych. A wszystko po to, by tam, gdzie pszczoły nie mogą zapylać roślin, wspomagały je inne błonkoskrzydłe – trzmielie i pszczoły samotnice. Pasja ojcowska wpłynęła na moje dalsze życiowe losy” – dodaje junior Wójtowski. Mimo że nie został entomologiem, to jednak jako maturzysta w latach siedemdziesiątych XX w., bez ingerencji ojcowskiej, co podkreśla, zainteresował się studiami zootechnicznymi: „W 1974 r. po pomyślnym zdaniu egzaminu na wymarzony kierunek studiów nieoczekiwanie pojawiła się z ministerstwa oferta wyjazdu na studia zagraniczne, do ówczesnej NRD. Wymogiem było pomyślne ukończenie trzy miesięcznego kursu przygotowawczego dla kandydatów na studia w Niemczech, co pozwoliło mi na rozpoczęcie nauki na jednej z najstarszych (w 2019 r. świętującej 600-lecie powstania) wyższych uczelni Niemiec – na Uniwersytecie w Rostoku. Studia wspominam bardzo ciepło, chociaż wcale nie były łatwe, zwłaszcza pierwszy rok nauki połączonej z bardzo intensywnym poznawaniem (słownictwo fachowe) języka niemieckiego. Na ostatnim roku studiów wybrałem specjalizację hodowla i genetyka zwierząt gospodarskich. Pracę dyplomową wykonywałem na moim ulubionym gatunku zwierząt gospodarskich – owcach. Po ukończeniu studiów, mając propozycję studiów doktoranckich, stanąłem przed wyborem – zostać w Rostoku czy wrócić do Poznania. Jednakże o dalszym losie zdecydował prof. dr hab. Zdzisław Śliwa, który po zapoznaniu się z moją pracą magisterską zaproponował mi pracę na stanowisku asystenta. W ten sposób na stałe

związałem się z Akademią Rolniczą w Poznaniu. W połowie lat dziewięćdziesiątych zarówno pod wpływem badań prowadzonych w Niemczech, jak i udziału w międzynarodowych sympozjach naukowych w krajach śródziemnomorskich, zacząłem się specjalizować w mlecznym użytkowaniu małych przeżuwaczy. Punktem zwrotnym było nawiązanie trwającej do dzisiaj współpracy z Katedrą Technologii Mleczarstwa kierowaną przez prof. dr. hab. Jana Pikula. To dzięki niej powstało wiele cennych rozpraw naukowych. Uzyskane w ramach grantów środki pozwoliły m.in. na utworzenie i wyposażenie laboratoriów oceny mleka w Katedrze Hodowli Małych Ssaków i Surowców Zwierzęcych w Złotnikach. Z biegiem czasu oprócz badań nad mlekiem owczym i kozim wspólne prace zostały rozszerzone o mleko kłaczy”.

Profesor dr hab. Jacek Wójtowski habilitował się w 2000 r., a tytuł profesora uzyskał w roku 2005. Jest autorem lub współautorem 135 rozpraw naukowych (według bazy Scopus: H-index: 13; liczba 410), jest też autorem lub współautorem 17 rozdziałów w książkach i podręcznikach. Pod jego redakcją powstał podręcznik akademicki *Hodowla, chów i użytkowanie kóz*, uhonorowany nagrodą główną Stowarzyszenia Wydaw-

ców Szkół Wyższych w 2013 r. Był kierownikiem bądź wykonawcą 13 grantów badawczych MNiSW. Podążając śladami ojca, prof. Jacek Wójtowski był/jest zaangażowany w działalność różnych gremiów, m.in. komitetów redakcyjnych czasopism naukowych z listy JCR: „Archiv für Tierzucht” i „Annals of Animals Science” czy w Zespole ds. Ochrony Zasobów Genetycznych Owiec i Kóz przy Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Był koordynatorem uczelnianym unijnego programu „Leonardo da Vinci” oraz sieci naukowej „BIOMILK” (projekt MNiSW). W latach 2006–2013 kierował Katedrą Hodowli Małych Ssaków i Surowców Zwierzęcych, a w latach 2008–2012 był prodziekanem ds. nauki macierzystego Wydziału. Obecnie jest m.in. przewodniczącym Komitetu Redakcyjnego Wydawnictwa UPP.

Dobłą puentą tej długiej, miłej rozmowy jest stara maksyma, którą, jak wspomina prof. Jacek Wójtowski, Ojciec zawsze wpajał swym dzieciom: „Jeśli chcesz coś w życiu osiągnąć, musisz liczyć na siebie i być pracowitym. Sam talent nie wystarczy, trzeba mu pomóc”. ♦

Jerzy Lorych i Tomasz Szwaczkowski

Profesorowie Ferdynand (od prawej) i Jacek Wójtowski

Fot. archiwum Jerzego Lorycha i Tomasza Szwaczkowskiego

Trzeci spacer z Augustem – malowaną ścieżką przez epoki

Historycy sztuki twierdzą, że pałac Cieszkowskich w Surhowie tak naprawdę nie został ukończony. Miał bogato wykończony wnętrza, ale skorzystano również z rozwiązań prowizorycznych, m.in. posadzkę ułożono jedynie w hallu, w pozostałych pomieszczeniach zaś podłogę drewnianą. Okazały budynek przechodził różne koleje losu. Zniszczony podczas pierwszej i drugiej wojny światowej, był następnie pracownie odnawiany przez mieszkających tu państwa Skolimowskich. To na podsta-

Fot. ze zbiorów Jadwigi Błażejewicz

Hall w pałacu Cieszkowskich w Surhowie przed 1939 r.

wie ich rodzinnych fotografii możemy poznać przedwojenne wyposażenie pałacu – meble w stylu Ludwika Filipa, obrazy (m.in. Juliusza Kossaka), bibliotekę przywiezioną przez pierwszą żonę Zygmunta Skolimowskiego z posiadłości Sawicze, a nawet porcelanę i przedmioty dekoracyjne oraz niezwykle ścienne malowidła z 1820 r. Salę „białą” i sypialnię ozdobił malowidłami o tematyce mitologicznej – przedstawiającymi narodziny Jowisza, scenę z *Iliady* Homera z Hektorem, Parysem i Heleną oraz Amora i Psyche w miłosnym uścisku. O tych trzech freskach można przeczytać w poprzednim numerze „Wieści Akademickich”. Teraz czas na kolejny spacer...

... malowaną ścieżką przez epoki

W pałacu imponującą oprawę zyskał „salon prawodawców”. Z plafonu nad głowami mieszkańców spogląda Bóg – najważniejszy prawodawca w dziejach ludzkości – przekazujący Mojżeszowi kamienne tablice z dziesięcioma przykazaniami. Wokół plafonu ujętego w złoczone ramy znajduje się wzór geometryczny – malowane kasetony i rozety¹. Na ścianach tej sali Monti umieścił prawodawców może już nie tak nadzwyczajnych, ale tych, którzy w pewien sposób zapisali się w historii Polski. Na wschodniej ścianie znajduje się portret króla Kazimierza Jagiellończyka, nadającego statuty niezawskie, a na ścianie za-

¹ Kasetony – ozdobne wgłębienia w suficie w postaci kwadratowych pól, jeśli są namalowane na płaskiej powierzchni, dają złudzenie trójwymiarowości; rozety – okrągłe ornamenty przypominające kwiat róży widziany z góry.

chodniej cara Aleksandra I, nadającego konstytucję Królestwu Polskiemu. W sali północno-zachodniej, z czasem podzielonej na dwa pomieszczenia, znajduje się imponujący sufit wypełniony wzorami geometrycznymi. Miejsce nad drzwiami, tzw. supraporta, zajmował rysunek bronii, który to motyw nosi nazwę panoplii². Przymuszcza się, że sala ta mogła służyć jako jadalnia, jednak freski w niej namalowane raczej skłaniają do odważnych czynów niż do siedzenia za stołem. Są to konne portrety dwóch wodzów: na ścianie zachodniej ks. Józefa Poniatowskiego, a na wschodniej króla Jana III Sobieskiego.

Nadanie dziesięciu przykazań Mojżeszowi

Scena z plafonu „Nadanie dziesięciu przykazań Mojżeszowi” odnosi się do wydarzeń opisanych w Księdze Wyjścia. Jest umieszczona w złoczonej ramie na środku sufitu malowanego we wzory geometryczne. To malowidło pełne ruchu – płynie ciemny obłok, w nim unosi się Bóg w rozwianym purpurowym płaszczu, wokół cztery anioły grają na trąbach. Jedynie Mojżesz klęczy pełen pokory, wyciągając ręce po kamienne tablice z hebrajskimi napisami. Widoczne są tylko najważniejsze postaci, a góra Synaj jest naga, bez żadnej roślinności. Zgodnie z zapisami w Starym Testamencie Mojżesz został wezwany przez Boga i otrzymał tablice z dziesięcioma przykazaniami: „Pan rzekł do Mojżesza: »Wstąp do mnie na górę i pozostań tam, a dam Ci tablice kamienne, Prawo i przykazania, które napisałem, aby ich pouczyć«. [...] Gdy zaś Mojżesz wstąpił na górę, obłok ją zakrył. Chwała Pana spoczęła na górze Synaj i okrywał ją obłok przez sześć dni. W siódmym dniu [Pan] przywołał Mojżesza z pośrodku obłoku”³. Następnie przez 40 dni i 40 nocy Mojżesz słuchał boskich poleceń co do sposobu oddawania czci Bogu i na koniec otrzymał spisane przykazania: „Gdy skończył rozmawiać z Moj-

² Panoplia – motyw dekoracyjny stosowany m.in. w rzeźbie architektonicznej i malarstwie ściennym, kompozycja ułożona z odwzorowanej dawnej bronii i tarczy, czasami też zbroi rycerskiej.

³ Księga Wyjścia 24.12–16.

Fot. ze zbiorów Jadwigi Błażejewicz

Wyposażenie gabinetu w pałacu Cieszkowskich w Surhowie przed 1939 r.

zeszem na górze Synaj, dał mu dwie tablice świadectwa, tablice kamienne, napisane palcem Bożym”⁴. Malowidło doskonale oddaje wymowę tego wydarzenia i przyciąga wzrok piękną kompozycją. Prawdopodobnie liczba aniołów jest nieprzypadkowa. Ezechiel opisuje czterech cherubinów tworzących tron Boży wyłaniający się z obłoku. To bardzo plastyczna wizja, zapadająca w pamięć.

Książę Józef Poniatowski skaczący do Elstery

Jeden z dwóch konnych portretów znajdujących się w „salonie wodzów” to fresk przedstawiający księcia Józefa Poniatowskiego (bratanka króla Stanisława Augusta), który skacze w nurty Elstery⁵. Książę został ministrem wojny i naczelnym wodzem Księstwa Warszawskiego. Był doskonałym dowódcą, który zasłynął w kampanii 1809 r. Podczas bitwy pod Lipskiem Poniatowski został mianowany przez Napoleona Marszałkiem Cesarstwa, co dla obcokrajowca było szczególnym wyróżnieniem, wcześniej niespotykanym. Jego śmierć nastąpiła 19 października 1813 r. Poniatowski osłaniał odwrót wojsk francuskich i ponieważ zbyt wcześnie wysadzono most na Elsterze, usiłował przepłynąć się w bród. Wówczas został postrzelony i utonął. Fresk z pałacu w Surhowie bardzo przypomina znany obraz Horacego Verneta z 1817 r., chętnie powielany w postaci grafiki⁶. Na jego podsta-

⁴ Księga Wyjścia 31.18.

⁵ Niestety, fresk jest w tak złym stanie, że jego zdjęcie nie nadaje się do publikacji w czarno-białym czasopiśmie (przyp. red.).

⁶ Obraz Horacego Verneta powstał w dwóch wersjach, różniących się od siebie umaszczeniem konia. Wiadomo, że w 1822 r. znalazł się na licytacji majątku pewnego litografa francuskiego w Warszawie. Nie wiadomo zaś, kto zamówił dzieło u Verneta, artysta miał np. kontakty z generałem Wincentym Krasieńskim. Obraz znany był szerszej publiczności również w licznych wersjach graficznych (akwatinta, litografia, miedzioryt, staloryt) sporządzanych np. przez Philipperta Louisa Debucourta lub Antonia Verica (więcej na ten temat: Elżbieta Charazińska, *Rzecz o portrecie nieznanego krakusa czyli Horacego Verneta związki z polskim mitem narodowym*, [w:] *Sztuka i historia: materiały Sesji Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Kraków, listopad 1988*, pod red. M. Bielskiej-Łach, Warszawa 1992, s. 285–292).

Fresk przedstawiający „Nadanie dziesięciu przykazań Mojżeszowi”

wie powstało też dzieło przypisywane Januaremu Suchodolskiemu „Śmierć księcia Józefa Poniatowskiego” (namalowane przed 1830 r.). ♦

Monika Nagowska,
nauczyciel i bibliotekarz z Zespołu Szkół
Centrum Kształcenia Rolniczego im. Augusta Cieszkowskiego
w Siennicy Różanej

O pozostałych portretach z „sali prawodawców” i „salonu wodzów”, przedstawiających dwóch polskich królów: Kazimierza Jagiellończyka i Jana III Sobieskiego, oraz o carze Aleksandrze I opowiemy podczas kolejnego spacerku po surhowskim dworze z Augustem Cieszkowskim. Z jednym z przywołanych tu dzieł wiąże się pewna zagadka, szczęśliwie szybko rozwiązana przez autorkę artykułu. Zapraszamy do kolejnego numeru „Więści Akademickich”! (przyp. red.).

Bibliografia

- Roman Aftanazy, *Dzieje rezydencji na dawnych kresach Rzeczypospolitej*, t. 6: województwo bełskie, Ziemia Chełmska województwa ruskiego, Wrocław 1995 (s. 359–368: Surhów)
Władysław Kopaliński, *Słownik mitów i tradycji kultury*, Warszawa 1991
Wiesław Tarnas, *Kraśniczyn – dzieje gminy i okolic*, Lublin 2006 (s. 153–180: historia dóbr Surhów; s. 481–489: zespół pałacowo-parkowy w Surhowie)
Krystyna Zwolińska i Zaslaw Malicki, *Mały słownik terminów plastycznych*, Warszawa 1974

Pierwodruk artykułu ukazał się w 2016 r. w 2 (43) numerze czasopisma społeczno-kulturalnego „Ziarno” wydawanego przez Centrum Kultury w Siennicy Różanej (przyp. red.).

Panoplia w „salonie wodzów”

Bogato zdobiony sufit w „salonie wodzów”

Fot. 3 × Monika Nagowska

Kolejny fragment Wielkiej Pętli Wielkopolski zaliczony

Tekst nawiązuje do wcześniejszych, w których przedstawiłem wakacyjne poczynania „nieformalnej sekcji żeglarskiej” w Katedrze Mechaniki Budowli i Budownictwa Rolniczego¹. Katedra już nie istnieje, jej zakłady weszły w skład Instytutu Budownictwa i Geoinżynierii (IBG). Działalność żeglarska opisywanej grupy przetrwała, choć przeobrażona. Moi koledzy od tego czasu żeglowali na Bałtyku, na morzach południowych, choć i Mazury też odwiedzali (w różnych konfiguracjach). Nasze rejsy krajowe również się zmieniły. Łatwiej teraz wyczarterować łódkę, i to większą niż uczelniane, z dobrym silnikiem, oświetleniem, radiem i odtwarzaczem; także z rolfokiem oraz innymi udogodnieniami pokładowymi, i to za porównywalne pieniądze. Mustrujesz, pływasz, jacht zdajesz i nawet generalne sprzątanie zrobią za ciebie (za opłatą). Odbyłem od tego czasu z kolegami kilka ciekawych rejsów² (w różnym składzie, zwykle przynajmniej dwoma łódkami). Z tych po 2007 r. powstały sprawozdania z trasy i postojów, ze zdarzeń i zwiedzanych miejsc. Teksty z ilustracjami były obszernie, ale załogi skrupulatnie i z ciekawością je czytały, także ich najbliżsi i koledzy. W archiwum mam mapy z trasami, kilkakaset zdjęć, a w pamięci wiele wspomnień przywoływanych przy różnych okazjach.

W 2015 r. byliśmy na kameralnym rejsie (Zbyszek, Irek i Bogdan) na dopiero co uruchomionej Wielkiej Pętli Wielkopolski (WPW). Wystartowaliśmy z Jeziora Pątnowskiego (czarter łódki), potem przez Wąsowskie, Mikorzyńskie i Ślesieńskie, dalej kanałem Warta – Gopło przez dwie śluzy (Gawrony i Koszewo) na Gopło, aż do Kruszwicy. Powrót tą samą trasą, ale z innymi miejscami postoju. Wówczas powstał pomysł zaliczania kolejnych odcinków WPW, aż do pełnego jej zamknięcia. Prace dyplomowe realizowane na gospodarce przestrzennej (teraz także magisterskie) wymusiły bliższe zainteresowanie tematem WPW i innym rodzajem żeglarstwa – jachtingiem motorowym, i to rzeczonym! Ten tekst jest właśnie o tym.

Stałą załogę tegorocznego lipcowego rejsu na *Sagiri* (flagowy jacht Mosińskiego Klubu Żeglarskiego) stanowiło trzech panów z IBG (średnia wieku: ok. 60 lat), a mianowicie Zbyszek Sroka – kierownik naukowy, Jacek Mądravski – kapitan jednostki i przedstawiciel sponsora (bezpłatny czarter) oraz autor tego tekstu, zajmujący się głównie sterem, aparatem fotograficznym i zapiskami. Wszyscy natomiast zajmowali się kuchnią!

Załogę dzienną uzupełniały (ryc. 1): Joanna Lewandowska, doktorantka Zbyszka, która po studiach na PP (architekturę) prowadzi badania dotyczące osadnictwa ołędzkiego³ (żeglowała od Łądu do Nowego Miasta nad Wartą) oraz Katarzyna Baranowska, która po studiach inżynierskich na

Ryc. 1. *Sagiri* zacumowana w marinie w Łądzie; na pomoście załoga w pełnym składzie, od prawej: Jacek Mądravski (kapitan jachtu), Joanna Lewandowska (doktorantka), Katarzyna Baranowska (magistrantka), Zbyszek Sroka (kierownik naukowy) oraz Bogdan J. Wosiewicz (sternik i kronikarz)

UPP (architektura krajobrazu) realizuje u tegoż pracę magisterską (gospodarka przestrzenna) związaną bezpośrednio z WPW⁴ (na pokładzie od Konina do Łądu i następnie od Łądu do Nowego Miasta).

Obmyślona przez Zbyszka i Jacka trasa wiodła z Jeziora Pątnowskiego przez Kanał Warta – Gopło do Warty i nią do Rogalinka. Trasa z prądem Warty niezbyt wyrafinowana, ale ciekawa, ustawiona pod kątem magisterki i realizowanych badań do doktoratu.

Dzień pierwszy to przejazd z Dymaczewa (portu macierzystego *Sagiri*) do Konina nad Jezioro Pątnowskie, tam slipowanie jachtu i nocleg. Następnego dnia przez Pątnowskie do Kanału Warta – Gopło i w dół przez śluzę Pątnów (spad ok. 1,3 m) i Morzysław (spad ok. 0,5 m) i jesteśmy na Warcie. W Koninie cumowaliśmy przy nowym nabrzeżu. Nie zrobiło wielkiego wrażenia, nie było zbyt gościnne dla tak małych jednostek. Tam zakupy, obiad, mustrowanie magistrantki (kapok i pouczenia) i w dół do Łądu. Stała załoga została w jachcie na nocleg. Rano mustrują obie załogantki i ruszamy w dół rzeki. Pogoda zmienna, czasami słońce, a czasami dość silny deszcz i wiatr w oczy (ryc. 2). Zdaniem Zbyszka „deszcz chwilami padał nawet poziomo”. Dopływamy do Pyzdr (ryc. 3) i cumujemy w małej marinie, tuż za nowym mostem. Tam znów zakupy, także badanie jakości obsługi turysty wodnego (np. pizzę dostarczono na pokład terminowo i zgodnie z zamówieniem), są rozmowy i wywiady terenowe. Potem do Nowego Miasta nad Wartą. Cumujemy w marinie „Pod czarnym bocianem”, doskonale wyposażonej i chronionej (pod taką ochroną jeszcze podczas rejsów nie byłem: oplotowanie, obchody strażnika, monitoring...), ale w marinie praktycznie tylko my. Olbrzymia tawerna nieczynna, a ubikacje dla żeglarzy w dodatkowych kontenerach. Zwiedzamy miejscowość, spacer przez dwa place i rynek, wokół kościoła, jeszcze bankomat i powrót. Potem kolacja i znowu w kaję. Następnego dnia to trasa do Jaszkowa. Po drodze krótki postój w Gogolewie, zwiedzanie drewnianego kościółka i cementarza. Potem już Śrem, postój przy Nadzorze Wodnym, obiad w pobliskiej

⁴ Analiza zagospodarowania turystycznego szlaku wodnego WPW na odcinku od Śremu do Konina.

¹ Por.: „Więści Akademickie” (cz. 1) 1–2/2011; s. 36–37; (cz. 2) 3–4/2011, s. 30–33; (cz. 3) 5–6/2011, s. 31–34.

² Opisywano to w sumie rejs 17. Na uczelnianych łódkach odbyłem ich 12 (8 razy *Wilk* i 4 razy *Rosomak*), raz na *Sagiri* i 4 na jachtach czarterowanych.

³ Ocena możliwości zachowania krajobrazu osadniczego wsi ołędzskich na terenach zagrożonych powodzią (doktorat wszczęty na WISGP UPP).

Fot. 3 x archiwum Bogdana J. Wosiewicza

Ryc. 2. Doświadczenia z mechaniki płynów (z wodą i powietrzem) do szybszego suszenia T-shirtu

restauracji (potrawy śródziemnomorskie) i dalej w dół, aż osiągamy Jaszkowo, a tam stalową barkę – szalandę, częściowo na brzegu. Tam cumujemy. Zwiedzamy ośrodek, miejscowe zabytki (wokół kościoła i kaplicy dawnych właścicieli). Potem ostatni nocleg na łódce. Jest bardzo chłodno, a nad ranem gęsta mgła. Pobudka, toaleta, śniadanie i wypływamy. Przed startem przybyła ekipa, aby przeholować szalandę do mariny w Śremie. Zatem opis w przewodnikach cumowania w Jaszkwie stał się nieaktualny. Byliśmy chyba ostatnią załogą, która tak tam cumowała. Dalej krótka trasa przez Radzewice, Krajkowo, przy parku w Rogalinie i do małej przystani w Rogalinku. Tam slipowanie jachtu z wody. Wreszcie łódka na wózek i ruszamy. Do Dymaczewa tylko kilkanaście kilometrów. Jeszcze pożegnania i koniec rejsu, zupełnie innego niż wszystkie poprzednie.

*

Uwagi merytoryczne i wnioski dotyczące przygotowania WPW do obsługi żeglarzy zostawiam magistrantce, a wyniki obserwacji i wielu dyskusji o osadnictwie olęderskim doktorantce. Na pewno znajdują się w ich pracach promocyjnych.

Chcę zaś wypunktować trochę różnic między pływaniem na jeziorach i rzece. Przede wszystkim bez żagli, zawsze na silniku i bez halsowania. Maszt zbędny i choć jacht wygląda wówczas niepoważnie (żeby nie powiedzieć, śmiesznie), to przejścia pod mostami są łatwiejsze, także wejście do śluz, marin i cumowania. Choć płynęliśmy z prądem, to aby mieć zdolność manewrowania, trzeba płynąć szybciej niż rzeka.

Ryc. 3. Panorama Pyzdry na prawym, wysokim brzegu Warty (po minięciu nowego mostu)

Manewry są ciut trudniejsze niż przy wodzie stojącej, trzeba to brać pod uwagę. Nikt z nas nie odważył się wykąpać w Warcie, choć wizualnie nie można było mieć do niej żadnych zastrzeżeń. Na Mazurach kąpiel to częsty zabieg i przyjemność podczas upałów. Główna jednak różnica to pustki na szlaku i w marinach: pojedyncze łódki. Ma to negatywne konsekwencje. Miejscowi nie są nastawieni na obsługę wodniaków, a ci niełatwo decydują się na przebycie niezbyt jeszcze przychylnej WPW. Ponadto pływaliśmy tylko jedną łódką i z małą załogą. Zatem brak wymiany doświadczeń z innymi żeglarzami, wspólnych dyskusji, śpiewów, ogniska...

Nie prowadziliśmy obserwacji przyrodniczych, nie to było celem, ale to i owo udało się zobaczyć. Wszędzie były ślady działalności bobrów, ścięte drzewa, także okorowane i już suche. Był i martwy bóbr pływający rzeką (napuchnięty gazami). Spotkaliśmy trochę zwierzyny płowej w pobliżu rzeki. Widzieliśmy przeprawę sarny przez Wartę (km 284). Na całej trasie wiele ptaków, przede wszystkim czaple! Uciekały przed łódką, gdy przekraczaliśmy ich strefę ochronną, podfruwwały przed nami, czasami kilkakrotnie, aż w końcu robiły kółko i wracały. Były i polujące drapieżniki (jastrząb oraz kania), łabędzie nieme i kaczki z młodymi. Kilkakrotnie spotkaliśmy kormorana, w kilku miejscach jaskółki brzegówki, a na odsłoniętych skarpach ich gniazda. Był zimorodek przelatujący prawie przed łódką (km 269) i całe stado mew w Rogalinku. Pierwszy raz widziałem na wolności czarnego bociana (km 356). Bardzo mnie to ucieszyło, choć nie zrobiłem zdjęcia (ręce zajęte sterem).

Na Warcie sporo promów. Były klasyczne: dolnolinowe, coraz częściej górnolinowe, ale i wahadłowe. Widzieliśmy kilkanaście, nawet przestałem je fotografować. To znowu dość częsta forma przeprawy, gdy mosty daleko. Niektóre miały swoje nazwy, inne tylko numery.

Wzdłuż rzeki wędkarze, o każdej porze, głównie z najbliższej okolicy, ale także obozy z kilkoma stanowiskami, doskonale wyposażone (np. namiot z prysznicem czy z turystyczną ubikacją). Rozpoczął się wtedy sezon na suma. Obserwowałem walkę wędkarza z dorodną sztuką (km 376). Podążał z wygiętą wędką i mocno naprężoną żyłką, męcząc rybę – na pewno okazała sztukę – i krzyczał w euforii: „Sum, sum, sum!”

Jako hydrotechnicy z ciekawością obserwowaliśmy wszystko co z rzeką związane. Odnotowaliśmy wodę na ogół wyższą od przeciętnej, zaciekawili nas odnowione i całkowicie zautomatyzowane śluzy (z niską ceną śluzowania, choć wiele wody trzeba przemieścić!). Nie umknęły nam ujścia głównych dopływów na tym odcinku: Proсны i Maskawy. Odnotowaliśmy wiele nowych mostów, kładek, typowe budowle regulacyjne – ostrogi kamienne i opaski brzegowe. Mile nas zaskoczyła niezła jakość wody (japoński test na przezroczystość na

pewno by zaliczyła) i praktycznie brak wysypisk odpadów na przebytym odcinku. Jako żeglarze bacznie obserwowaliśmy oznaczenia bezpiecznego szlaku dla jednostek pływających, nie wszędzie prawidłowe, zniesione w trakcie wezbrań. Niektóre obserwacje zostały przekazane do RZGW.

*

Puentując, mogę stwierdzić, że *Sagiri* okazała się przydatna także do turystyki rzecznej, choć wygodnych miejsc do spania miała w zasadzie tylko trzy. Stała załoga wykazała niezłą kondycję i dobre przygotowanie do pływania rzecznego.

Przećwiczyła slipowanie łódki (do wody i z wody), manewry w marinach i na rzece, nawet rzeczny manewr „człowiek za burtą” z obiektem symulującym (zdmuchnięta czapka). W dyskusjach podczas rejsu dojrzewał zamysł wykorzystania doświadczeń i być może tej samej łódki do przepłynięcia kolejnego odcinka WPW, na początek Wartą z Rogalinka do Santoka, a dalej Notecią do Czarnkowa. Zobaczymy! ♦

Bogdan J. Wosiewicz

Więści z Centrum Kultury Fizycznej

Dokonania naszych sportowców

Podsumowanie Akademickich Mistrzostw Wielkopolski 2016/2017: Wielkopolska Gala Sportu Akademickiego

Każdego roku rozgrywki w ramach Akademickich Mistrzostw Wielkopolski kończą się uroczystym podsumowaniem. Sezon 2016/2017 doczekał się podsumowania na imprezie akademickiej 25 października o godzinie 20:00 w klubie PACHA w Poznaniu. Tam właśnie odbyła się Wielkopolska Gala Sportu Akademickiego. Uroczystość poprowadził Wojciech Weiss, wiceprezes AZS Poznań. Wśród znamienitych gości, którzy zaszczylili swą obecnością Galę, byli: Waldemar Witkowski, wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa Wielkopolskiego; Maciej Wituski, przewodniczący Komisji Kultury Fizycznej i Turystyki Sejmiku Województwa Wielkopolskiego

oraz Paweł Szczepaniak, prezes Wielkopolskiego Stowarzyszenia Sportowego.

W zeszłorocznej edycji Akademickich Mistrzostw Wielkopolski wystartowało 20 klubów uczelnianych AZS, które reprezentowały uczelnie z Poznania, Kalisza, Konina, Leszna i Piły. Podczas AMW prowadzi się klasyfikację generalną, w której liczą się zdobyte punkty. Pierwsze miejsce zajął Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, drugie Politechnika Poznańska, trzecie Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu, a czwarte Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu (na 21 sklasyfikowanych uczelni). Oprócz tego udekorowano zwycięzców poszczególnych dyscyplin w kategorii kobiet i mężczyzn. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu zajął trzy pierwsze miejsca w następujących kategoriach: ergometr wioślarski

Zasłużone i do tego piękne zawodniczki UPP odbierają zwycięskie statuetki podczas Wielkopolskiej Gali Sportu Akademickiego; od lewej: Marta Rozwalka, Sandra Samolewska i Agata Krawczyk (trener: Karolina Dopierała)

Fot. archiwum CKF UPP

mężczyzn, kolarstwo górskie kobiet oraz jeździectwo – skoki przez przeszkody. Zawodnicy tych sekcji odebrali zwycięskie statuetki.

Karolina Dopierala

Osiągnięcia sekcji jeździeckiej 2016/2017

Akademickie Mistrzostwa Wielkopolski w skokach przez przeszkody, jak co roku organizowane przez UPP, odbyły się 21 czerwca na Hipodromie Wola w Poznaniu. W rywalizacji naszą uczelnię godnie reprezentowało sześć zawodniczek: Ewa Chomicz (Huzar II), Klaudia Kostrzewska (Arabian-Atin-Ro), Magdalena Majdan (Candy S), Julia Pytel (Ares 0119), Patrycja Sokół (Jurajska Woda i Florencja) oraz Weronika Szylderowicz (Playboy). Zwycięstwo UPP w klasyfikacji uczelni przypięczętowały udane przejazdy Magdaleny Majdan w konkursie mistrzowskim (wysokość przeszkód 110/120 cm), które uplasowały zawodniczkę na trzecim miejscu w klasyfikacji indywidualnej. Bardzo dobry przejazd w konkursie wstępnym (90/100 cm) pokazała również Julia Pytel, wygrywając dzięki najszybszemu przejazdowi, bez żadnej zrzutki w obu fazach.

W minionym sezonie sekcja jeździecka uczestniczyła również w organizowanych przez Klub Uczelniany AZS Uniwersytetu Śląskiego Akademickich Mistrzostwach Polski w ośrodku „Cichoń Dressage” w Radzionkowie. Do współzawodnictwa zgłoszono ponad dwustu zawodników i 230 koni. W zawodach wystartowali reprezentanci 46 uczelni wyższych. Tradycyjnie mistrzostwa odbywały się w dwóch dyscyplinach jeździeckich: skokach przez przeszkody i ujeżdżeniu, z podziałem na kategorie: PROFi i AMATOR. Centrum jeździeckie „Cichoń

Dressage”, jak sama nazwa wskazuje, jest miejscem poświęconym przede wszystkim konkurencji ujeżdżania. Przez lata było gospodarzem Międzynarodowych Zawodów Jeździeckich w tej dyscyplinie, na które w majowe weekendy zjeżdżali się do Radzionkowa zarówno zawodnicy z całego świata, jak i wielu kibiców. Tym razem organizatorzy znów stanęli na wysokości zadania, przyciągając studentów z całej Polski. Podczas zawodów odnotowano najwyższą dotychczas liczbę startów w kategorii ujeżdżenie AMATOR (ponad 90 zawodników) oraz w PROFi (21 jeźdźców). Z tego względu konkursy były rozgrywane równocześnie na trzech czworobokach! Jak co roku liczne starty odnotowano również w dyscyplinie skoków przez przeszkody: 78 zawodników w kategorii AMATOR oraz 60 jeźdźców w PROFi. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu reprezentowało sześciu zawodników (i siedem koni): Alicja Borowska (Max), Klaudia Kostrzewska (Merida-P), Magdalena Majdan (Candy S), Patrycja Sokół (Jurajska Woda), Weronika Szylderowicz (Playboy) oraz Joann Ziętkowska (Tiffany i Wiking PP). W typie uczelni społeczno-przyrodniczych drużyna zdobyła trzecie miejsce (337 pkt.). W tej samej klasyfikacji złoto indywidualne wywalczyła Magdalena Majdan na koniu Candy S w kategorii PROFi skoków przez przeszkody.

dr inż. Alicja Borowska

Turniej futsalu dla studentów pierwszego roku UPP

W dniu 27 października 2017 r. w hali UPP przy ul. Dojazd odbył się turniej futsalu dla studentów pierwszego roku Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Turnieje piłki nożnej halowej na początku roku akademickiego stały się już tra-

Zawodniczka UPP Patrycja Sokół pokonuje przeszkody podczas Akademickich Mistrzostw Wielkopolski (Hipodrom Wola)

Fot. Karolina Dopierala

Wieści z Centrum Kultury Fizycznej

dycją. Ich reklama wśród studentów odniosła skutek, gdyż zainteresowanie rozgrywkami było miłym zaskoczeniem. Tegoroczna edycja cieszyła się rekordową frekwencją, w turnieju bowiem wzięło udział dziewięć drużyn w międzywydziałowych składach. Rywalizacja toczyła się w dwóch grupach systemem „każdy z każdym”, a dwa najlepsze zespoły z grupy uzyskały awans do półfinału, po czym wygrani półfinałów rozegrali wielki finał. Wszystkie rozegrane spotkania sędziował trener sekcji futsalu, jednocześnie bacznie obserwując poczynania uczestników. Takie rozgrywki mają ogromne znaczenie, gdyż jest szansa na „wyłapanie” utalentowanych zawodników, którzy nie zawsze docierają na treningi sekcji. Zwycięzcą tegorocznej edycji została ekipa „Ekonomiczne Świry”, która pokonała w finale zespół „RKS Chuwdu”. W składzie tegorocznego zwycięzcy grali: Marcin Pięta, Mateusz Rusiecki, Paweł Patan, Michał Prażyński, Piotr Rybarczyk, Filip Kurzawa, Piotr Kowalski, Piotr Krompaszczyk i Bartosz Kochanek. Celem turnieju była selekcja najzdolniejszych futsalistów wśród pierwszoroczników, którzy będą reprezentować barwy Uniwersytetu Przyrodniczego podczas Wojewódzkiego Turnieju Mistrzostw studentów pierwszego roku (11 listopada w hali AWF w Poznaniu). Trener sekcji futsalu Rafał Gozdecki ocenił turniej jako bardzo pozytywne wydarzenie, które znacznie przyczyniło się do promocji fut-

Fot. Karolina Dopierała

Reprezentant UPP Wiktor Kupsik w turnieju tenisa stołowego studentów pierwszego roku

salu w środowisku akademickim. Klub Uczelniany AZS UPP oraz trener mają zamiar w najbliższym czasie zorganizować kolejny turniej dla dziewczyn, na uczelni bowiem funkcjonuje również sekcja futsalu kobiet. W rozgrywkach będą mogły wziąć udział wszystkie chętne studentki UPP, nie tylko studiujące na pierwszym roku.

Rafał Gozdecki i Karolina Dopierała

Akademickie Mistrzostwa Wielkopolski studentów pierwszego roku – sezon 2017/2018

Pływanie

Akademickie Mistrzostwa Wielkopolski studentów pierwszego roku obejmują kilka dyscyplin sportowych, m.in. pływanie, którym w tym roku akademickim rozpoczęli zmagania pierwszorocznicy. Zawody odbyły się 4 listopada 2017 r. na basenie na Morasku, a gospodarzem był Klub Uczelniany AZS Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Drużyna UPP wystąpiła w następującym składzie: Honorata Grejć, Sara Tomasik, Olga Kreczmer, Zuzanna Śliwińska, Marianna Kujawa i Kamila Rądlewska. Nasze reprezentantki zaliczyły bardzo udany występ. Sara Tomasik zajęła drugie miejsce na 50 m stylem klasycznym, Honorata Grejć trzecie miejsce na 50 m stylem dowolnym, a Olga Kreczmer, również trzecie miejsce na 50 m stylem motylkowym. Sztafeta dowolna kobiet 4 × 50 m stylem dowolnym w składzie: Sara Tomasik, Zuzanna Śliwińska, Honorata Grejć i Olga Kreczmer, uplasowała się na pierwszym miejscu. Trener Mateusz Radojewski, który towarzyszył ekipie podczas zawodów, był bardzo zadowolony z występu swoich zawodniczek. Pozostaje życzyć drużynie dalszych sukcesów i liczyć na występ dziewczyn podczas Akademickich Mistrzostw Polski studentów pierwszego roku w Lublinie.

Karolina Dopierała

Tenis stołowy kobiet i mężczyzn

Dziesiątego listopada 2017 r. Klub Uczelniany AZS UPP był gospodarzem Akademickich Mistrzostw studentów pierwszego roku w tenisie stołowym. Do turnieju przystąpiło 14 zawodników: trzy kobiety oraz 11 mężczyzn. Zarówno w turnieju kobiet, jak i mężczyzn wygrali zawodnicy Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Nasz reprezentant Wiktor Kupsik zajął dobrą piątą lokatę. Trenerem sekcji tenisa stołowego jest mgr Piotr Jur. Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów w najbliższych rozgrywkach.

Karolina Dopierała

Siatkówka kobiet

Dwunastego listopada 2017 r. w hali Politechniki Poznańskiej w ramach Akademickich Mistrzostw Wielkopolski odbył się turniej studentek pierwszego roku w siatkówce kobiet. Drużyna UPP wystąpiła w następującym składzie: Karolina Karolczyk, Julia Kucner, Marta Banasiak, Julia Pszonka, Anna Urbańska i Urszula Sklepkowska. Trenerem sekcji siatkówki jest mgr Sławomir Juryta. Nasze reprezentantki po walce zajęły drugie miejsce. Gratulujemy zawodniczkom oraz trenerowi walecznej postawy i udanego występu. ♦

Karolina Dopierała

ABC zdrowego żywienia

Dziesiątego października 2017 r. rozpoczęła się trzecia edycja ogólnopolskiego programu edukacyjno-badawczego „ABC Zdrowego Żywienia – ABC Żywienia Dzieci i Rodziców”, organizowanego przez Wydział Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (SGGW), wspieranego przez Carrefour Polska. Trzeba podkreślić, że bieżąca edycja „ABC Zdrowego Żywienia” została objęta patronatem honorowym Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz Ministerstwa Zdrowia.

Do przygotowania i prowadzenia programu zaangażowano największe ośrodki akademickie w Polsce zajmujące się żywieniem człowieka: SGGW w Warszawie, Uniwersytet Rolniczy w Krakowie, Uniwersytety Przyrodnicze we Wrocławiu, Lublinie i Poznaniu, Akademię Morską w Gdyni, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie oraz Akademię Wychowania Fizycznego w Warszawie – Filia w Białej Podlaskiej.

Zakład Dietetyki Instytutu Żywienia Człowieka i Dietetyki UPP realizuje zajęcia w szkołach w Mrowinie, Napachaniu i Rokietnicy. Koordynatorem projektu w województwie wielkopolskim jest dr hab. Magdalena Człapka-Matyasik. Za przeprowadzenie zajęć i bezpieczeństwo dzieci odpowiadają: dr inż. Paulina Nowaczyk; doktorantki Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu: mgr Aleksandra Bykowska-Derda, mgr Anna Cerba, mgr inż. Dorota Przeorska i mgr Aleksandra Skoczek-Rubińska oraz dr inż. Małgorzata Korsar i członkowie Koła Naukowego Dietetyków.

Program jest skierowany do uczniów klas drugich i trzecich szkół podstawowych z terenów wiejskich i podmiejskich. Ideą projektu jest propagowanie zasad zdrowego żywienia, higieny, a także właściwego wyboru produktów polecanych dla dzieci. W działania edukacyjne tej edycji programu włączeni zostaną również rodzice i nauczyciele oraz osoby z ich najbliższego otoczenia. Uczniowie biorą udział w cyklu pięciu 45-minutowych warsztatów, które są realizowane podczas zajęć szkolnych i na terenie naszej uczelni – w Ośrodku Badań

Żywnościowych. Wszystkie warsztaty prowadzą pracownicy i doktoranci Instytutu, a ich przebieg i przekazywane treści zaprojektowali specjaliści z zakresu żywienia człowieka i dietetyki. Dzieci poprzez zabawę i konkursy dowiadują się m.in., że owoce i warzywa są smaczną alternatywą dla słodyczy, produkty mleczne i ryby jemy nie tylko od święta, a także „co pić, aby zdrowym być” i jak ważna jest higiena w kuchni.

Na zakończenie programu wszystkie dzieci uczestniczące w projekcie otrzymują materiały edukacyjne, drobne upominki i pamiątkowe dyplomy. Szkoły z kolei uzyskują dyplomy uczestnictwa i materiały edukacyjne, w tym publikację ze scenariuszami zajęć. Dzięki temu nauczyciele w przyszłości będą mogli samodzielnie realizować podobne zagadnienia na lekcjach szkolnych. ♦

mgr Dorota Przeorska

Fot. 2 x archiwum WINZZ UPP

W programie udział biorą uczniowie klas drugich oraz trzecich szkół podstawowych z terenów wiejskich i podmiejskich

Na zakończenie programu wszystkie dzieci uczestniczące w projekcie otrzymują materiały edukacyjne, drobne upominki i pamiątkowe dyplomy

Eliza Nadulska – „Czerwone pole”

Wystawa artystyczna w budynku Biblioteki Głównej i Centrum Informacji Naukowej, 27 listopada 2017 r.

Eliza Nadulska studiowała na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w pracowniach: Krystyny Studnickiej, Rajmunda Ziemskiego i Jana Tarasina. Uzyskała dyplom w 1982 r. w pracowni prof. Jana Tarasina. Aneks do dyplomu zrealizowała w pracowni malarstwa ściennego prof. Ryszarda Wojciechowskiego. Swoje obrazy prezentowała na kilkunastu wystawach indywidualnych w kraju i zagranicą, m.in.: w Instytucie Polskim w Sztokholmie (1989); Ga-

lerii Etage (Sztokholm 1989); Galerii Kuchnia (2005); Galerii XX1 (2009); Galerii Abakus (2008, 2010, 2014) w Warszawie. Uczestniczyła w wielu wystawach zbiorowych, m.in: *Arsenal*, Warszawa 1988; *XIV Festiwal Malarstwa Współczesnego*, Szczecin 1987; *Wystawa malarstwa i rzeźby*, Kalundborg, Dania 1998; *Powstanie sztuki*, Mazowieckie Centrum Sztuki Współczesnej Elektrownia, Radom 2008; *Perfidia Perfearance*, Galeria XX1, Warszawa 2012; *Piękne kłamstwa VI Blask Noc Muzeów, Ogrody BUW*, Warszawa 2013; *Ukryta rzeczywistość*, Galeria Stara Prochownia, Warszawa 2013 oraz *Znaki*, Galeria XX1, Warszawa 2017.

O swojej twórczości artystka mówi tak: „Zaobserwowany pejzaż jest inspiracją do własnych poszukiwań malarskich. W trakcie pracy realny obraz przestaje istnieć, powstaje coś zupełnie odrębnego, rozpoczyna się gra między kolorem i formą, które zaczynają żyć samodzielnie. Realność obrazu jest tylko impulsem, który wyzwala proces twórczy” (wypowiedź dla „Wieści Akademickich”).

Eliza Nadulska zajmuje się również projektowaniem graficznym. Projektuje magazyny, raporty roczne czy okładki książek. Przez wiele lat współpracowała z tygodnikiem „The Warsaw Voice”, zaprojektowała 15 raportów rocznych dla Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej, współpracowała też z wydawnictwem książkowym *Twój Styl*. Jej prace znajdują się w zbiorach prywatnych i miejskich w Polsce, Szwecji, Wielkiej Brytanii, Szwajcarii i USA.

Artystka mieszka i pracuje w Warszawie. ♦

*Eliza Nadulska
i Ewa Strycka*

Fot. z Ewa Strycka

Tradycyjnie wystawę otworzył dyrektor Biblioteki Głównej i Centrum Informacji Naukowej, mgr Mariusz Polarczyk; obok niego: Eliza Nadulska na tle jednej ze swych prac (bez nazwy, 2007 r.)

Artystce złożono serdeczne podziękowania za przybycie oraz wręczono kwiaty; z prawej strony na zdjęciu widoczny kurator wystawy, prof. dr hab. Jacek Jagielski

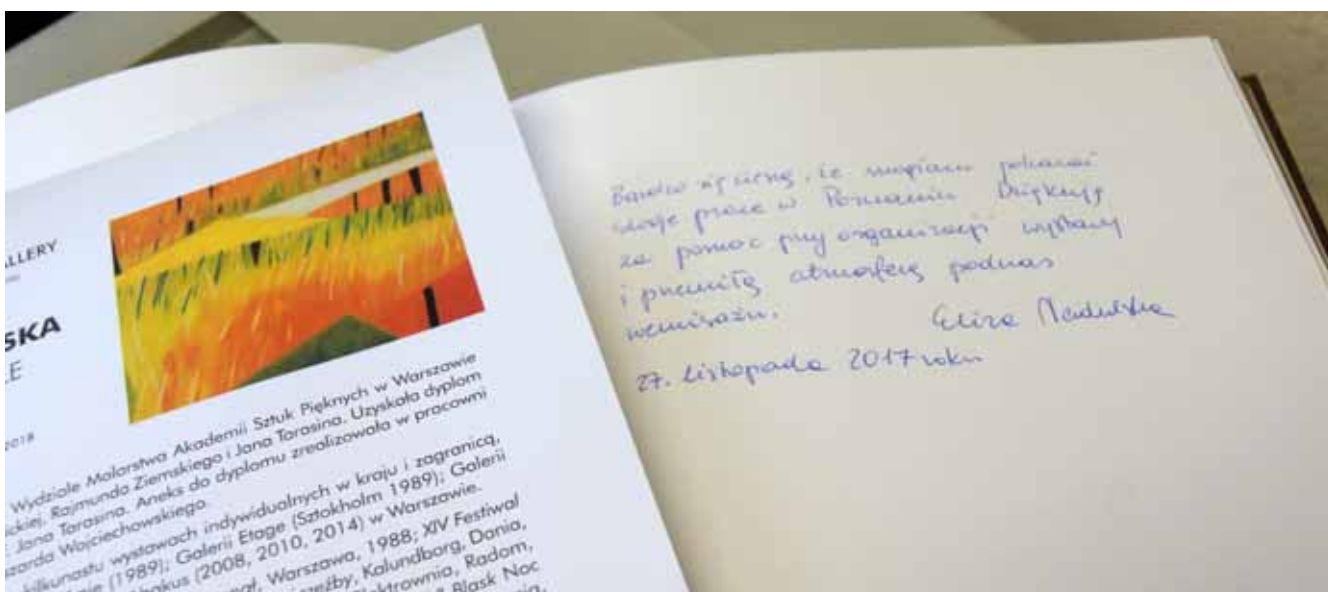
Kuratorem wystawy jest prof. dr hab. Jacek Jagielski (Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu), a obrazy Elizy Nadulskiej można oglądać w budynku Biblioteki Głównej i Centrum Informacji Naukowej przy ul. Witosa 45 do 28 lutego 2018 r. (es)

Malując swe obrazy, artystka wychodzi od obserwacji pejzażu i zjawisk natury, które w historii sztuki uchodziły za uniwersalny symbol wszechświata i kosmosu, jednak zaobserwowane elementy silnie upraszcza i przetwarza. Swe „rozwibrowane” krajobrazy odrealnia, nadając im nierzeczywisty wymiar. Kontemplując fizyczną naturę przymiotów, nadaje doświadczeniu malowania wymiar indywidualnego przeżycia. Sięgając po własne środki malarskie, znacząc ekspresyjnym gestem ślady pociągnięć pędzla oraz eksponując fakturę farb, autorka tworzy wyrafinowane kolorystycznie, zdynamizowane kompozycje abstrakcyjne. Nade wszystko podkreśla jednak swą radość obcowania z przyrodą i buduje własną przestrzeń emocjonalną.

Agnieszka Maria Wasieczko, fragment tekstu o wystawie „Znaki” w Galerii XX1, 2017

Jedna z prac artystki – Czerwone pole (2017)

Eliza Nadulska wpisała się o Księgi pamiątkowej

